

HEIJASTE

3/2013

4.9.2013

29. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

Eräs Emil Wikström museotaloista Visavuorella

<i>Tapio Talvitie</i>	Puheenjohtajan kynästä	3
<i>Eija Seppänen-Bolotinski</i>	Apokalyptiikasta	5
<i>Pertti Leinonen</i>	<i>Urantia-kirjan</i> kosmologiaa, osa 2 Konstellaatio ...	24
<i>Pertti Leinonen</i>	Ilta Visavuorella	32
<i>Pertti Leinonen</i>	Lukijapäivät Alkio-opistolla	34
<i>Toimitus</i>	Toimituksen palsta	36

Päätoimittaja

Martti Vanninen

Krattivuorentie 9 E 13, 02320 ESPOO

Puh. 040 727 8714

julkaisukomitea-pj@urantia.fi**Toimitussihteeri**

Onni Ylitapio

Aarteenetsijänkuja 10 E 36 00970 HELSINKI

Puh. 045 326 7970

onni64@gmail.com**Toimittajat**

Maija Heikkilä

HELSINKI

Puh. (09) 323 4147

Leena Kari

HELSINKI

Puh. (09) 445 883

Pertti Leinonen

ESPOO

Puh. 050 041 6336

Heijaste on Suomen Urantia-seura ry:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto*-teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Käytössä on myös uusi merkintätapa, jossa sivujako elää tarpeen mukaan eikä enää ole ennalta määrätty. Sen vuoksi tekstiviittauksetkin ovat muotoa 123:4.5 (luku:jakso.kappale) entisen sivu:kappale-muodon sijaan. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura ry:n kantaa. Samoin kirjoittajien tulee tietää, että Heijaste-lehti on, paitsi tilattavissa, niin myös internetissä kaikkien vapaasti luettavissa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan seuran sihteerille.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertaus (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 € irtonumero 4 € Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeroon 4/2013 tarkoitettun aineiston toimitukselle 15.11.2013 mennessä.

Tekijänoikeus. Heijasteen toimitus vastaanottaa julkaistavaa aineistoa ilman sitoumusta. Mahdollinen tekijänoikeus (copyright / ©) on ilmoitettava etukäteen, jo aineistoa tarjottaessa, tai lehteen julkaistavaksi annetut kirjoitukset ja artikkelit katsotaan lehden omaisuudeksi ja niiden lainauksesta on sovittava lehden toimituksen kanssa. Esitetty copyright-vaade saattaa rajoittaa lehdessä julkaisua. Toimitus ei vastaa artikkeleiden julkaisuista aiheutuvista mahdollisista haitoista tai vahingoista. Tämä koskee myös seuran internetsivuilla ja mahdollisesti muilla tavoin julkaistavaa aineistoa.

Suomen Urantia-seura ry
PL 212, 00101 HELSINKI

Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi
Verkkosivu: <http://www.urantia.fi>

Suomen Urantia-seuran pankkitili:
Nordea Pankki
IBAN: FI72 1427 3000 1021 26
BIC-tunnus: NDEAFIHH

Urantia-säätiön Suomen-toimisto
Sivurinne 1 A, 01840 KLAUKKALA

Puhelin:(09) 879 4351, 040 830 1200
Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi
Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Urantia-säätiön pankkitili Suomessa:
Danske Bank
IBAN: FI91 8000 1270 1608 73
BIC-tunnus: DABAFIHH

Puheenjohtajan kynästä

Voisiko Urantiaa kuvata jotenkin numeroiden ja päivämäärien valossa. Tässä jotain määriä ja ajanhetkiä, jotka kuvaavat Urantia-liikettä ja sen historiaa tältä kannalta katsottuna.

Urantia-kirjan ilmoittamista ihmiskunnalle alettiin tiettävästi valmistella jo 1900-luvun aivan alkuvuosina, ja lukujen toimittaminen vei aikaa pari- kolme vuosikymmentä, ja siten osat I-III valmistuivat vuonna 1934. Kirjan tekstiä oli vastaanottamassa kontaktikomissio, johon kuului noin 7 jäsentä. Kontaktikomission tukena oli ns. Foorumi, joka luki, analysoi ja auttoi kontaktikomissiota työssään, esim. kysymysten laadinnassa. Foorumi oli toiminnassa 33 vuotta, ja jona aikana sen jäseniä vaihtui useita; kaikkia työ ei kiinnostanut tai joutui muuten lopettamaan. On mainittu, että tänä aikana kaikkiaan 486 eri henkilöä olisi ollut Foorumin jäsenenä, mutta ei yhtä aikaa. Meille on myös kerrottu, että osien I-III valmistuttua, keskiväliolennot halusivat julkaista uudelleen edellisen käänteentekevän ilmoituksen (Jeesuksen elämä ja opetukset) ja liittää se mukaan *Urantia-kirjaan*, osaksi IV. Keskiväliolentojen pyyntöön suostuttiin ihmistä ylemmältä taholta, ja kirjan IV-osa annettiin-

kin tiettävästi ”valmiina pakettina” (toisin kuin osat I-III), heti edellisten osien valmistuttua, eli v. 1935. Ilmeisesti toisen maailmansodan vuoksi jo valmiin kirjan (eli osat I-IV) julkaisua viivästyttiin, ja sillä aikaa kirjan julkaisua valmistellen perustettiin Urantia-säätiö, vuonna 1950. Mainittakoon, että v. 1920–1955 *Urantia-kirjan* käsikirjoitusta saattoi lukea vain 533 Diversey Parkwaylla, Chicagossa, ja silloinkin vain rajattu ihmisjoukko. *Urantia-kirja* näki päivänvalon ensimmäistä kertaa keskiviikkoiltana, 12.10.1955. Kirjasta ei haettu mitään hittituotetta, ja niinpä alkukiinnostuksen jälkeen vuonna 1958 kirjaa myytiinkin vain vaivaiset 3 kappaletta. Mutta siitä eteenpäin levikki on kasvanut hitaasti mutta vakaasti.

Urantia-kirja tuli Suomeen vuonna 1965, ja jo 1968 sitä alettiin kääntää suomeksi harrastelijavoimin. Mutta vasta ammattilaistyönä se saatiin valmiiksi 25 vuotta myöhemmin: kirjapainoon 23.3.1993, ja lopulta valmis käännös esiteltiin yleisölle 11.-13.6.1993 seuran kesäpäivillä Järvenpäässä, yli sadalle paikalle saapuneelle uteliaalle. Suomenkielinen *Urantia-kirja* oli ostettavissa tiistaina 27.7.1993 alkaen, toisena käännöksenä maailmassa,

heti ranskankielisen käännöksen jälkeen. Nyttemmin *Urantia-kirja* löytyy jo 16:lla eri kielellä, ja 6-8 muuta käännöstä on meneillään, toiset käännökset pidemmällä ja toiset vasta aluillaan. Urantia-säätiön tavoite on, että vuonna 2020 maailman väestöstä 80 % voisi lukea *Urantia-kirjaa* omalla äidinkielellään. Äänikirjaversio kirjasta löytyy englanniksi. Koht'puoliin ilmestyy toinen äänikirjaversio, joka on suomenkielinen, ja jossa luenta ja toteutus on ensimmäisenä laatuaan tehty ammattilaisvoimin. Näiden lisäksi äänikirjaa löytyy muutamilla muillakin kielillä koneluentana (äänisyn-tetisaattorilla toteutettuna, esim. saksa ja ranska), ja jossa äänenlaatu on sen mukainen.

Suomen Urantia-seura ry. perustettiin lauantaina, 11. helmikuuta 1989 Pauligin huvilalla, Helsingissä. Tuolloin jäsenmääräksi kirjattiin 39, ja jäsentyyppenä oli silloin kolme: perustajajäsen, peruskirjajäsen ja jäsen. Kuriositeettinä voi mainita, että päivämäärä 11. helmikuuta (2 eKr) on mainittu myös *Urantia-kirjassa* päivänä, jolloin Jeesus sai Suuntaajansa (s. 1357:5). Ja vielä näidenkin lisäksi kyseinen päivämäärä, 11. helmikuuta, on mainittu myös Mark Kulieken vihkosessa ”Erään ilmoituksen synty”, jopa 4:ään kertaan (taivaalliset ilmoitukset 1924, 1952, 1954 ja vielä 1955, jolloin *Urantia-kirja* päätettiin julkaista). Eli sattumia sattuu, myös 11.2.

Seuran perustamisen jälkeen jo sa-

man vuoden kesällä, Suomen Urantia-seura installoituin virallisesti URANTIA-veljeskunnan ensimmäiseksi Yhdysvaltojen ulkopuoliseksi jäseneksi, lauantaina 3.6.1989 kesäpäivien yhteydessä Pieksämäellä. Veljeskunta itsessään oli perustettu jo 2.1.1955.

Heijaste-lehti alkoi ilmestyä jo seuraava aikaisemmin, eli vuonna 1985, ja kädessäsi oleva Heijaste-lehti on numero 104 sen ilmestymisestä alkaen. Tosin lehtien juoksevaa numerointia ei ylläpidetä.

Urantia-kirjaa on myyty painettuna teoksena noin 1 miljoona, josta englanninkielisiä yli 2/3. Nykyään sähköistä *Urantia-kirjaa* ladataan jo enemmän kuin myydään fyysistä kirjaa. Tosin sähköinen lataus ei aina merkitse kirjan lukemista, koska internetissä esimerkiksi hakukoneet ja robotit tekevät sitä työkseen. Samoin *Urantia-kirjan* lukijoista useimmat tapaavat omistaa enemmän kuin yhden kirjan. Suomessa *Urantia-kirjaa* on myyty noin 7000 kpl.

Urantia-kirjan lukijoiden järjestäytymisaste on aika pieni. Karkeasti arvioiden maailmanlaajuisesti ehkä vain parituhatta lukijaa on jollain tapaa järjestäytynyt johonkin yhdistykseen. Suomessa *Urantia-kirjan* myynti ja lukijoiden jäsenmäärä seurassa (nyt 86) on asukasluokun suhteutettuna tasoltaan maailman korkeinta.

Tapio Talvitie

Apokalyptiikasta

EIJA SEPPÄNEN-BOLOTINSKI

ESITELMÄ 17.9.2011

Ei ole kätköä, joka ei paljastu, eikä salaisuutta, joka ei tule ilmi. Niinpä se, mitä te sanotte pimeässä, kuullaan päivänvalossa, ja mitä te neljän seinän sisällä kuiskaatte toisen korvaan, se kuulutetaan julki katoilta.” (Luukas 12:2–3)

Tämän alustukseni johdannoksi esitän muutamia tärkeitä määritelmiä sekä alustuksen eri osiot.

Otavan uudessa sivistyssanakirjassa määritellään sana *apokalypsis* tulevaksi kreikkalaista alkuperää olevasta sanasta, joka tarkoittaa kirjaimellisesti ’verhon poistamista’, ilmestystä, joka viittaa etenkin *Raamatun* Uuden testamentin Johanneksen ilmestykseen. Muita tästä johdettuja sanoja ovat *apokalyptiikka* eli ilmestyskirjallisuus ja mm. *apokalyptikko* eli ilmestysprofeetta, ilmestyskirjan selittäjä.

Toinen tärkeä käsite on *eskatologia* eli oppi viimeisistä tapahtumista, luomakunnan lopusta ja toisen maailman syntymisestä, kuolemasta ja sen jälkeisestä elämästä (*Otavan uusi sivistyssanakirja*).

Olen jakanut alustukseni viiteen osaan:

1. Kristillisiä käsityksiä Johanneksen ilmestyksestä. Tässä olen käyttänyt lähteinä Venäjän ortodoksisen kirkon papin **Aleksandr Menin** (1935–1990) teosta, jossa hän pohtii Johanneksen ilmestystä (kirjaa ei ole käännetty suomen kielelle), sekä **Jukka Thurénin** teosta *Johanneksen ilmestys*; **Tony Dunderfeltin** ja **Martti Mäkisalón** teosta *Apokalypsis* sekä **Merrill F. Ungerin** *Raamatun lukijan käsikirjaa*.

2. Ilmestyskirja ”nyt” – *Urantia*-kirjan käsitys ja opetus Johanneksen ilmestyksestä.

3. Yhteiset käsitykset *Raamatun* Johanneksen ilmestyksessä ja *Urantia*-kirjassa (lähdeiteoksena *Pararmony*, kirjoittanut **Duane L. Faw**).

4. Eskatologiaa *Urantia*-kirjassa.

5. Onko apokalyptiikka arkkityyppisesti ihmiskunnan kollektiivisessa alitajunnassa? (Lähdeiteoksina: Tony Dunderfeltin ja Martti Mäkisalón *Apokalypsis*; **C. G. Jungin** *Aion*.)

1. Kristillisiä käsityksiä Johanneksen ilmestyksestä

Isä Aleksandr Men arvioi, että suurin osa Johanneksen ilmestyksestä on ymmärrettävissä Vanhan testamentin tekstejä tutkimalla, koska Ilmestyskirjan kirjoittaja eli ja ajatteli Vanhan testamentin käsitysten ja kielikuvien avulla, hän tunsi ne käytännössä ulkoa.

Roomalaiskirjeessä on seuraava teksti:

”Ylistys hänelle, joka pystyy voimallaan vahvistamaan teitä, niin kuin ilmoittaa evankeliumi, jota minä julistan, sanoma Jeesuksesta Kristuksesta, se paljastettu salaisuus, joka on ikiajoista saakka ollut kätkeytyneenä!” (Room. 16:25)

Jukka Thurén kertoo kirjassaan *Johanneksen ilmestys*, että Roomalaiskirjeessä oleva ilmaisu ”salaisuuden paljastaminen” (*apokalypsis mysterion*) selventää, mitä *apokalypsis* tarkoittaa.

”Aistiemme ulottumattomissa, kuin verhon (*kalymma*) peitossa, on taivaallinen valtiasta ja sen valtiasta. Verhottu silmiltä on myös ’syvyyden mahti’, Saatanan valtiasta. Mutta aisteilla normaalisti havaittavan maailman ilmiöiden taustalla, niihin ratkaisevasti vaikuttamassa, ovat taivaan tapahtumat sekä taivaan ja syvyyden voimien käymä sota. Verhoa raotetaan eli salaisuutta paljastetaan valituille profeetoille, jotta he välittäisivät tarpeellista tietoa ja ohjausta ahdingossa olevil-

le uskovaisille neuvoksi, varoitukseksi ja rohkaisuksi.”

Ja se, mitä paljastuu, on lähes mahdotonta ilmaistavaksi sanoilla, sanojen avulla.

Apokalyptisille teoksille ovat ominaisia erilaiset metaforat, symbolit, allegoriat ja kielikuvat, mm. karitsa, leijona, skorpioni ja heinäsiirikkaparvi sekä ei luonnosta löytyvät ihmisiä ja henkiolentoja kuvaavat olennot.

Jukka Thurén kertoo kirjassaan, että Ilmestyskirjan kirkon ja maailman tulevaisuus on ennustettu Vanhassa testamentissa: jo Jesajan kirjassa (Jes. 65:17–25, 66:5–24) on lupaus uuden maan ja taivaan luomisesta:

”Katso, minä luon uuden taivaan ja uuden maan.” (Jes. 65:17)

”Herran kansa pelastuu, viholliset tuomitaan.” (Jes. 66:5)

Eli Vanhassa testamentissa kerrottu pelastushistoria jatkuu edelleen. Historiassa tulee esille kaksi puolta: Kristuksen valtakunnan ja Antikristuksen valtakunnan kasvu-prosessit. Vanhan testamentin apokalyptikoille kyseessä on Messiaan valtakunta ja hänen vihollisensa valtakunta. Apokalyptisiä tekstejä sisältävät Sakarjan kirja, Hesekielin kirja, Joelin kirja ja kokonaisuudessaan profeetta Danielin kirja Vanhassa testamentissa.

Uuden testamentin aikoihin

oli muitakin ilmestyskirjoja kuten Pietarin apokalypsi, mutta vain Johanneksen ilmestys on kirkon tunnustama.

Kuka on kirjoittanut Johanneksen ilmestyksen?

Jukka Thurén kertoo kirjassaan, että noin vuoden 150 paikkeilta saakka on yleisesti uskottu, että Ilmestyskirjan kirjoittaja on apostoli Johannes Sebedeuksenpoika. Ilmestyskirjassa on paljon yhtäläisyyksiä Johanneksen evankeliumin ja 1. ja 2. Johanneksen kirjeen kanssa. Johannes Sebedeus oli karkotettuna Patmoksella vuosina 95–96.

Isä Aleksandr Men kirjoittaa, että Johanneksen ilmestyksen kirjoittaja jakoi kirkon kärsimykset ja että kirjoittaja oli Johannes Sebedeus ja että näin ajattelivat myös pyhä Justinos Marttyyri, Tertullianus, Iranaeus Lyonilainen ja Hippolytos Roomalainen. Isä Men pohtii kirjoittajaa nuorukaisena, joka hengitti Vanhan testamentin näkyjä ollen niin niiden täyttämä, että halusi jyrinän ja salamoinnin yltävän maahan saakka, minkä vuoksi Jeesus kutsui häntä nimellä ”ukkospoika” eli ihmiseksi, jonka sielu muistutti ukkosta. Hän oli ”ukkospoika” ja siten hän myös kirjoitti: ilmentäen kärsimättömyyttä Jumalaa vastaan taistelevaa imperiumia (Roomaa) kohtaan; nopean maailmanlopun odotusta.

Kuitenkin vanhus, Johanneksen evankeliumin ja Johanneksen kirjeiden kirjoittaja, kirjoittaa eri tavalla kuin Johanneksen ilmestyksen tekijä. On selvää, kirjoittaa isä Aleksandr Men, että hänellä oli joko avustava kirjoittaja tai että kyseisten kirjoitusten välillä kului aikaa useita vuosia. Se, mitä voidaan varmasti sanoa, on, että Johanneksen ilmestys, Johanneksen kirjeet ja Johanneksen evankeliumi ovat peräisin samasta piiristä; tätä todistavat sanasto, ilmaisu, ja niissä on sukulaisuutta koskien valon ja pimeyden vastakkainasettelua sekä yhteistä esimerkiksi käsite ”Jumalan karitsa”.

Ilmestyskirjan Johannes käyttää miellelyhtymiä Vanhasta testamentista, ja niitä on Ilmestyskirjassa lainattu yli 200 sitaatin verran.

Kristus on Ilmestyskirjassa kuvattu voitokkaana hahmona ”Minä olen alfa ja omega, alku ja loppu”. Hänessä yhdistyvät maa ja taivas, hän on ylipapin asussa. Hän pitää käsissään seitsemää tähteä, mikä kuvaa maailmankaikkeuden täyteyttä, koska seitsemän on täyteen symboli. Hän kulkee seitsemän lampunjalan keskellä, jotka symbolisoivat seitsemää kristillistä yhteisöä Vähässä-Aasiassa, mutta ne kuvastavat myös koko maailman kirkkoa, menneisyydessä, nykyisyydessä ja tulevaisuudessa.

Ihmisen Poika kääntyy Johan-

neksen puoleen, ja hänellä on viesti jokaiselle näistä kirkoista.

Isä Aleksandr Men kirjassaan pohtii myös kysymystä siitä, miksi meidän tulee tietää kirkkojen tilanteesta tuolloin 1. vuosisadan lopulla Vähässä-Aasiassa? Hän on sitä mieltä, että Ilmestyskirjassa on esitetty ikuinen malli. Esimerkiksi:

”Pergamonin seurakunnan enkelille kirjoita: ’Näin sanoo hän, jolla on kaksiteräinen, terävä miekka: Minä tiedän, missä sinä asut: siellä, missä Saatanalla on valtaistuimensa.’” (Ilm. 2:12–13)

Isä Aleksandr Men tulkitsee tätä siten, että minä tahansa aikakautena kristityt ja vilpittömät ihmiset ylipäättänsä (rehelliset, valoisat, hyvät) voivat asua siellä, missä ”Saatanalla on valtaistuimensa”. Isä Aleksandr Men arvioi, että kirje jokaiselle seurakunnalle on osoitettu myös meille.

Jatkossa Ilmestyskirjassa ilmaantuvat metahistorialliset kuvat. Aleksandr Men tulkitsee ”lasimeren” symbolisoivan taivasta. Neljä eläinhahmoa symbolisoivat elollisuutta. 24 vanhinta ovat Vanhan testamentin ja Uuden testamentin kirkkojen perustajia. Sitten ilmestyy ”Jumalan Karitsa”. Hänet on tapettu, mutta hän on elävä. Tämä taivaallinen hahmo on Kristus. Alussa tulevat varoitukset: apokalyptiset ratsastajat väkivaltaa, sotia,

nälänhätää ja kuolemaa ennustaen. Sitten avautuu silmiemme eteen jumalallisten kohtaloiden salaisuus suljetun kirjakäärön muodossa, Jumalan Karitsa on ainoa, joka kykenee sen avaamaan. Seuraa valon ja pimeyden taistelu: Karitsa ja petohirviö, joka nousee merestä ja kantaa Jumalaa pilkkaavia nimiä. Hänen nimensä luku on 666 (”keisari Neron”). Isä Aleksandr Men tulkitsee, että pedon hahmo kuvaa kaikkia, jotka kantavat itsessään paha henkeä, minä tahansa aikakautena hän elääkin.

Seuraavaksi Ilmestyskirjassa ennustetaan pahan ulkoinen voitto:

”Koko maailma ihmetteli petoa ja lähti seuraamaan sitä, ja kaikki – sanoivat: – Kuka on pedon vertainen, kuka pystyy taistelemaan sitä vastaan? Pedolle annettiin suu, joka herjaa ja puhuu suuria sanoja – -. Se herjasi hänen [Jumalan] nimeään ja hänen asuinsijaansa ja niitä, jotka asuvat taivaassa. Sille annettiin myös lupa käydä taisteluun pyhiä vastaan ja voittaa heidät – –.” (Ilm. 13:3–7)

Kun maan päälle asettuu pedon valtakunta, ilmaantuu taivaalle seitsemän enkeliä, lähettäiläät seitsemän maljan kanssa, ja jokainen kaataa maljansa pedon valtakunnan päälle. Tapahtuu suuria katastrofeja: meret myrkyttyvät ja saastuvat, samoin ilma pilaantuu ja kaikki elollinen

kuolee.

Sitten taivaalle ilmaantuu toinen merkki: synnyttävä nainen; samalla ilmestyy merestä valtava punainen lohikäärme, joka jää odottamaan nielaistakseen syntyvän lapsen.

Lohikäärme on ikivanha käärme, joka 1. Mooseksen kirjassa saattaa ihmisen syntiinlankeemukseen, kaaoksen tuoja; punainen väri on mm. Rooman imperiumin vallanpittäjien symboli.

Nainen on Vanhan testamentin kirkon symboli, joka synnyttää Kristuksen, Messiaan. Ja Rooman imperiumi on valmis nielaisemaan hänet.

Kaikki naamiot on heitetty syrjään. Vastenmieliset hirviöt nousevat taisteluun Henkeä vastaan.

Jumalan lähettiläät: arkkienkeli Mikael ja kaksi profeetta ilmestyvät pyhässä kaupungissa; yksi profeetoista symbolisoi profeetta Elias-ta, toinen Eenokia, muinaista viisasta, joka tunsu tulevaisuuden. Heidät tapetaan ja heidän ruumiinsa makavat Jerusalemin kaduilla. Jumalan vastainen periaate, Antikristuksen periaate, on vallalla.

Historian päättyessä näemme kaksi tulosta: valon epätäydellisen voiton ja pimeyden epätäydellisen voiton.

Isä Aleksandr Menin mukaan apokalypsi kertoo meille, että ei ai-

noastaan pedon valtakunta ilmaantuu toistuvasti maan päälle, vaan että vielä ilmaantuu kristillisten ihmisten tuhatvuotinen valtakunta. Mutta sekään ei ole ikuinen... Apokalypsin mukaan ihmissuku, luonto, maailma joutuvat nousemaan uudelle tasolle.

Ilmestyy Kristus, ja muinainen historia päättyy. Johannes näki uuden taivaan ja uuden maan. Ilmaantuu Jerusalemin uusi kaupunki, uusi Jerusalem, joka symbolisoi sitä kaupunkia, jossa Kristus ristiinnaulittiin ja jossa Jumalan valtakunta ensin toteutettiin meidän tavanomaisella maaperällämme ja sitten täydellistyneenä uudella muuttuneella maaperällä.

Jumala on luonut moraalisen maailmanjärjestyksen, jonka lopputuloksena pahuus aina loppujen lopuksi kärsii tappion. Ihminen joutuu valitsemaan valon tai pimeyden. Maailman loppu on täten keskeytymätön tosiasia. Se tulee aina uudelleen ajankohtaiseksi. Tuomio jatkuu iankaikkisesti. Pahuus voitetaan!

2. Ilmestyskirja ”nyt”

Urantia-kirja kertoo seuraavaa Ilmestyskirjaa ja apokalyptiikkaa koskien:

Noin sata vuotta ennen Jeesuksen ja Johanneksen [Johannes Kastajan] ai-koja Palestiinassa syntyi uusi uskon-

nonopettajien koulukunta: apokalyptikot. Nämä uudet opettajat kehittivät uskonkäsitysten järjestelmän, jonka mukaan juutalaisten kärsimykset ja nöyryytykset johtuivat siitä, että he joutuivat maksamaan kansakunnan tekemistä synneistä. – – Mutta Israelin oli apokalyptikkojen opetusten mukaan rohkaistava mielensä, sillä heidän kärsimysten päivänsä olivat melkein ohitse; Jumalan valitun kansan kuritus oli kohta loppuun suoritettu; Jumalan kärsivällisyys ei juutalaisia muukalaisia kohtaan oli loppumassa. Rooman valtiuden päättyminen merkitsi samaa kuin aikakauden päättyminen, tietyssä mielessä samaa kuin maailmanloppu. Nämä uudet opettajat nojautuivat vahvasti Danielin ennustuksiin, ja tämän mukaisesti he opettivat, että luominen oli siirtymässä viimeiseen vaiheeseensa; tämän maailman valtakunnista oli tulossa Jumalan valtakunta. Tuon ajan juutalaiselle ajatusmaailmalle ilmaisu ”Jumalan valtakunta” merkitsi nimenomaan edellä sanottua, ilmaisu, joka esiintyy kaikissa sekä Johanneksen [Kastajan] että Jeesuksen opetuksissa. [1500:2]

– – Muuan toinen, tosin pienempi, hurskaiden juutalaisten ryhmä näki tämän Jumalan valtakunnan kokonaan toisenlaisessa valossa. He opettivat, ettei tuleva valtakunta olisi tästä maailmasta; että maailma oli kulke-
massa varmaa loppuaan kohti ja että

”uusi taivas ja uusi maa” ilmaantuisivat sitä varten, että niiden myötä perustettaisiin Jumalan valtakunta; että tämä valtakunta olisi ikiaikainen valtapiiri; että synnistä tehtäisiin loppu ja että uuden valtakunnan kansalaisista oli määrä tulla kuolemattomia, ja heidän osanaan olisi tämä loputon autuus.

Kaikki olivat samaa mieltä siitä, että uuden valtakunnan maan päälle perustamista edeltäisi välttämättä jokin perinpohjainen siivous tai puhdistava kuritus. Kirjoituksia kirjaimellisesti tulkitsevat opettivat, että seuraisi maailmanlaajuinen sota, joka hävittäisi kaikki epäuskoiset, kun uskolliset sen sijaan rynnistäisivät yleismaailmalliseen ja ikuiseen voittoon. Henkisen näkemyksen edustajat opettivat, että valtakunnan toisi mukanaan Jumalan suuri tuomiopäivä, joka lähettäisi väärämieliset ansaitsemalleen rangaistustuomiolle ja lopulliseen hävittämiseen ja samalla nostaisi valitun kansan uskovat pyhimykset korkeille kunniapaikoille ja vallan istuimille Ihmisen Pojan rinnalle, ja sen jälkeen Ihmisen Poika hallitsisi lunastettuja kansakuntia Jumalan nimessä. Ja tämä jälkimmäinen ryhmä uskoi jopa sellaiseen, että monet hurskaat ei-juutalaiset saatettaisiin ottaa jäseniksi uuden valtakunnan veljesliittoon. [1500:4–5]

Toisaalla Urantia-kirjassa kerrotaan, miten Jeesus tutki 14-

vuotiaana apokalyptistä kirjallisuutta ja löysi sieltä nimen ”Ihmisen Poika”:

Tämän vuoden kuluessa Jeesus löysi niin kutsutusta Heenokin kirjasta kohdan, jonka vaikutuksesta hän jälkeensä otti käyttöön nimityksen ”Ihmisen Poika” kuvaamaan hänen Urantiolla suorittamaansa lahjoittautumistehtävää. – – hän oli varma siitä, ettei hän koskaan tulisi esiintymään profetta Danielin hahmottelemana Ihmisen Poikana. [1390:1]

– – hän löysi Nasaretin synagogan kirjastosta tutkiskelemiensa apokalyptisten kirjojen joukosta tämän ”Heenokin kirjaksi” kutsutun käsikirjoituksen – –. [1390:3]

Internetistä löytyi tietoa ”Heenoki kirjoista”, joita on ainakin kolme: 1. Heenok, kirjoitettu n. 170–80 eKr., 2. Heenok, 30–75 jKr., ja 3. Heenok, 250–300 jKr. Jeesuksen käyttämä kirja oli ilmeisestikin ensimmäinen näistä, ns. etiopialainen Heenokin kirja (löydetty v. 1773 Etiopian koptilaisesta kirkosta, jossa sitä pidettiin pyhänä kirjana). Heenokin kirjasta otettuja lainauksia on Ilmestyskirjassa 21. Heenokin kirjoja ei pidetä itsensä Heenokin kirjoittamina. Heenokin nimeä on käytetty antamaan lisää vaikuttavuutta. Heenokin kirjaan viitataan Uudessa testamentissa:

”Heistä on myös ennustanut Heenok, Aadamista seitsemäs: ’Katso,

Herra tulee pyhiensä tuhatlukuisen joukon kanssa ja panee jokaisen tuomiolle. Hän rankaisee kaikkia jumalattomia jokaisesta teosta, jonka he jumalattomuudessaan ovat tehneet, ja kaikista julkeista puheista, joita nuo jumalattomat syntiset ovat häntä vastaan puhuneet.” (Juud. 14–15)

Urantia-kirjassa mainitaan ”Heenok” myös 24 vanhimman yhteydessä:

Heenok, ensimmäinen Urantian kuolevainen, joka fuusioitui Ajatukensuuntaajaan kuolevaisena elämänsä lihallisen elämän aikana. [514:3] (Huom. 1. Mooseksen kirjassa 5:18–24 mainitaan Heenok ja korostetaan nimenomaan: ”Sitten häntä ei enää ollut, sillä Jumala otti hänet luokseen.”)

Urantia-kirjassa kerrotaan:

”Johanneksen ensimmäisenä” tunnetun epistolan Johannes kirjoitti saatekirjeeksi Naatanin hänen johdolaan aikaansaamaan teokseen [eli Johanneksen evankeliumiin]. [1342:5]

Ollessaan väliaikaisessa karkotuspaikassaan Patmoksella [neljän vuoden ajan] Johannes kirjoitti sen Ilmestyskirjan, jonka nykyisin tunnetaan kovasti lyhennetyssä ja vääristellyssä muodossa. Tämä Ilmestyskirja sisältää jäljellä olevat katkelmalliset jäänteet suuresta ilmoituksesta, josta on kadonnut pitkiä jaksoja ja josta toisia jaksoja on poistettu, sen jälkeen kun Johannes sen kirjoitti. Se on siis säily-

nyt vain katkelmallisessa ja turmelussa muodossa. [1555:7]

3. Yhteiset käsitykset Raamatun Johanneksen ilmestyksessä ja Urantia-kirjassa

Seitsemän henkeä, jotka ovat valtaistuimen edessä

”Johannes tervehtii Aasian maakunnan seitsemää seurakuntaa. Armoa ja rauhaa teille häneltä, joka on, joka oli ja joka on tuleva, ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuimensa edessä – –.” (Ilm. 1:4)

Seitsemän mielenauttajahenkeä ovat paikallisuniversumin Jumalallisen Hoivaajan luomus. – –

Nämä ovat ne ”seitsemän Jumalan henkeä”, jotka ”paloivat tulisoih-tuina valtaistuimen edessä” ja jotka profeetta näki symboleina näyssään. Mutta hän ei nähnyt neljänkolmatta vartiomiehen istuimia näiden seitsemän mielenauttajahengen ympärillä. Mainitussa kirjoituksen kohdassa on sekoittunut kaksi esitystä, joista toinen liittyy universumin päämajaan ja toinen järjestelmän pääkaupunkiin. Neljänkolmatta vanhimman istuimet ovat asutuista maailmoista koostuvan paikallisjärjestelmänne päämajassa Jerusemissa.

Mutta kysymys oli Salvingtonista Johanneksen kirjoittaessa: ”Ja valtais-

tuimesta lähti salamoita ja ääniä ja ukkosen jylinää” – nämä olivat paikallisjärjestelmiin suunnattuja universumin kaukoviesticälytyksiä. Hän näki mielessään myös paikallisuniversumin suunnanvalvontaluotuja, päämajamaailman eläviä kompassseja. Nebadonissa tätä suunnanvalvontaa ylläpitävät Salvingtonin neljä valvontaluotua, jotka toimivat universumivirtausten yllä ja joita ensimmäinen toimiva mielen henki, intuition auttaja, ”nopean oivaltamisen” henki, taitavasti auttaa. Mutta näistä neljästä olennosta annettu kuvaus, kun heitä englanniksi kutsutaan pedoiksi – on ikävästi vääristynyt, sillä he ovat verrattoman kauniita ja habmoltaan ihania. [378:4–6]

Johanneksen ilmestyksen kohdissa 4:4, 5, 10; 5:6, 8, 14 ja 7:2–3, 11 kerrotaan mm. 24 vanhimmosta.

”Valtaistuimen edessä ja ympärillä oli neljä olentoa, jotka sekä edestä että takaa olivat täynnä välkehtiviä silmiä. Yksi muistutti leijonaa, toinen nuorta härkää, kolmannella oli kuin ihmiskasvot, ja neljäs näytti lentävältä kotkalta.” (Ilm. 4:6–7)

Minä olen alfa ja omega

”Minä olen A ja O, alku ja loppu’, sanoo Herra Jumala, hän, joka on, joka oli ja joka on tuleva, Kaikkivaltias.” (Ilm. 1:8)

Totuutta on kirjoitus, joka sanoo: "Minä olen ensimmäinen ja minä olen viimeinen, ja paitsi minua ei ole yhtäkään Jumalaa." [115:3]

Hän [Jeesus] ei epäröinyt julistaa: "Minä olen alfa ja oomega, alku ja loppu, ensimmäinen ja viimeinen." [1408:7]

"Jolla on korvat, se kuulkoon"

"Jolla on korvat, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille." (Ilm. 2:7)

Henki puhuu teille: "Jolla on korva, hän kuulkoon, mitä Henki sanoo." [96:6]

Uusi nimi

"Jolla on korvat, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sille, joka voittaa, minä annan kätkeyttä mannaa ja valkoisen kiven, ja siihen kiveen on kirjoitettu uusi nimi, jota ei tunne kukaan muu kuin sen nimen saaja." (Ilm. 2:17)

Heti suuntaajaanfuusioitumisen vahvistamisen jälkeen uusi morontiaolento esitellään tovereilleen ensimmäistä kertaa uudella nimellä – [kuudennessa mansiomaailmassa]. [538:3]

Suuntaajien ihmiskohteet tunnetaan usein heidän Suuntaajansa numeron mukaan. Kuolevaiset saavat

oikean universuminimen vasta Suuntaajaan fuusioitumisen jälkeen. Tämän liiton merkinä on kohtalonsuojelijan uudelle luodulle antama uusi nimi. [1188:5]

Salaperäiset Opastajat – – työskentelevät aineellisen mielen kanssa rakentaakseen – säädellen ja hengellistään – uuden mielen uusia maailmoja varten ja tulevan elämänvaiheesi uuden nimen. [1191:6]

Isän, Poikien ja Henkien henki – maailmojen ylösnousemuskuolevaisien uuden nimen henki, sen jälkeen kun kuolevaisen hengestä syntynyt sielu on fuusioitunut Paratiisin Ajatuksensuuntaajaan, ja sen jälkeen kun se on myöhemmin saavuttanut Lopullisuuden Paratiisikunnan jäsenen statukseen kuuluvan jumalallisuuden ja kunnialla kruunautumisen. [2062:9]

Avoin ovi

"Minä tiedän sinun tekosi. Edessäsi on nyt avoin ovi, minä olen sen avannut, eikä kukaan voi sitä sulkea. Sinun voimasi ovat vähäiset, mutta sinä olet ottanut sanani varteen etkä ole kieltänyt nimeäni." (Ilm. 3:8)

Ikuisen elämän ovi on selkosenselällä kaikille; "jokainen, joka tahtoo, saa tulla" – –. [1567:0]

"Isä on avannut taivaan valtakunnan ovet kaikille, joilla on usko

sisälle astuakseen, eikä ole sellaista ihmistä eikä ihmisten yhteenliittymää, joka voisi sulkea nämä ovet halparvoisimmaltakaan sielulta tai luulotellusti räikeimmältäkään syntiseltä maan päällä, jos nämä vilpittömästi pyrkivät sinne sisälle.” [1652:3]

Taivaasta laskeutuva temppeli

”Siitä, joka voittaa, minä teen pylvään Jumalani temppeliin, eikä hän joudu milloinkaan lähtemään sieltä. Minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, uuden Jerusalemin, joka laskeutuu taivaasta Jumalani luota, ja oman uuden nimeni.” (Ilm. 3:12)

Morontiatemppelin olemassaolo asutun maailman pääkaupungissa on todistuksena tällaisen sfäärin pääsystä valon ja elämän vakiintuneisiin aikakausiin. Ennen kuin Opettaja-Pojat viimeisen tehtäväkäyntinsä päättyessä lähtevät maailmasta, he avaavat tämän evolutionaarisen saavutustason viimeisen aikakauden; he valvovat tapahtumia sinä päivänä, jona ”pyhä temppeli laskeutuu maan päälle”. [622:1] (Merkki valon ja elämän aikakauden alkamisesta.)

Minä seison ovella ja kolkutan

”Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja

me aterioimme yhdessä, minä ja hän.” (Ilm. 3:20)

Kuolevaisten fyysinen ruumis on ”Jumalan temppeli”. Siitä huolimatta, että Suvereenit Luoja-Pojat tulevat lähelle omien asuttujen maailmojensa luotuja ja ”vetävät kaikkia ihmisiä puoleensa”; vaikka he seisovat tietoisuuden ”ovella” ja ”kolkuttavat” ja riemuitsevat päästessään sisälle kaikkiin, jotka ”avaavat sydämensä portit”; ja vaikka todellakin on olemassa tämä läheinen persoonallinen yhteys Luoja-Poikien ja heidän kuolevaisten luotujensa välillä – –. [26:4]

Muistakaa minun [Jeesus] sanooneen: ”Katso, seison ovella ja kolkutan, ja jos joku avaa, tulen sisälle.” [1765:4]

– – jokainen, joka vilpittömästi haluaa löytää ikuisen elämän Jumalan valtakuntaan astumalla, varmasti tämän iäisen pelastuksen löytää. [1829:2]

– – kaikkien kohdalla, jotka ovat sydämeltään rebellisiä ja uskossaan vilpittömiä, pysyy ikuisena totuutena lause: ”Katso, minä seison ihmisten sydämen ovella ja kolkutan, ja jos joku vain avaa minulle, astun sisälle ja illastan hänen kanssaan, ja ravitsen häntä elämän leivällä – –.” [1829:4]

24 vanhinta

”Tämän valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentäneljä valtaistuinta, ja niillä istui kaksikymmentäneljä van-

hinta, joilla oli yllään valkeat vaatteet ja päässään kultaseppele.” (Ilm. 4:4)

– – Jerusemissa sijaitsee Urantian neuvontaelimen, neljänkolmatta neuvonantajan, päämaja. Ilmestyskirjan Johannes kutsui heitä kahdeksikymmeneksineljäksi vanhimmaksi – –. Tämän ryhmän keskellä oleva valtaistuvin on puheenjohtajana toimivan arkkienkelin tuomarinistuvin, ylösnousemusnimenhuudon valtaistuvin armon ja oikeuden jakamiseksi koko Satanielle. Tämä tuomarinistuvin on ollut Jerusemissa aina, mutta ympärillä olevat kahdeksikymmentä neljä istuinta asetettiin paikalleen vasta tuhat yhdeksänsataa vuotta sitten, pian sen jälkeen kun Kristus Mikael ylennettiin Nebadonin täysivaltaiseksi hallitsijaksi. [513:4]

Lasimeri

– – ja sen edessä oli myös ikään kuin lasinen, kristallin tavoin kimmeltävä meri. (Ilm. 4:6)

Lasimeri, Edentian vastaanottoalue, on hallintokeskuksen lähellä, ja sitä ympäröi päämaja-amfiteatteri. [486:6]

Edentian lasimeri on valtava ympyränmuotoinen kristalli, jonka ympärysmitta on noin satakuusikymmentä kilometriä ja syvyys noin neljäkymmentäkahdeksan kilometriä. Tämä suurenmoinen kristalli toimii kaikki-

en kuljetusserafien ja muiden, sfäärin ulkopuolisista kohteista saapuvien olentojen vastaanottokenttänä. Tällainen lasimeri helpottaa kuljetusserafien laskeutumista suuresti.

Tämänlaatuinen kristallikenttä on miltei kaikissa arkkitehtonisissa maailmoissa; ja koristearvonsa lisäksi se palvelee monia tarkoituksia. Sitä käytetään superuniversumiheijasteiden esittämiseen paikalle kerääntyville ryhmille sekä yhtenä energian muuntotekniikan tekijänä avaruuden virtauksia modifioitaessa ja muita sisään tulevia fyysisen energian virtoja muokattaessa. [487:1–2]

Lasimeri ilmaantuu näkyvilleen toisessa mansoniassa. [534:7]

Ilmestyskirjan Johannes näki näyssään erään eteenpäin matkaavien kuolevaisten luokan saapumisen seitsemännestä mansiomaailmasta ensimmäiseen taivaaseensa, Jerusemin kirkkauteen. Hän kirjoitti: ”Ja minä näin ikään kuin lasisen meren, tulella sekoitettun; ja niiden, jotka olivat saaneet voiton itsessään alkuaan olleesta pedosta ja sen kuvasta, joka itse pintaisesti pysyi heissä mansiomaailmojen läpi, ja lopulta sen viimeisestä merkistä ja jäljestä, heidän minä näin seisovan silmä lasisella merellä, ja heillä oli Jumalan harput ja he veisasivat laulun, joka kertoi, kuinka kuolevainen vapautui pelosta ja kuolemasta.” (Kaikissa näissä maailmoissa on käytettävissä täydellinen avaruuden viestintäyhteys; ja

teidän on mahdollista vastaanottaa näitä viestejä missä tahansa, kunhan kannatte mukanaan ”Jumalan harppua”; kysymyksessä on morontialaite, joka korvaa kyvyttömyyttenne virittää morontia-aistien kypsytämisen mekanismi ilman apuneuvoja tapahtuvaan avaruusviestien vastaanottamiseen). [539:4] (Alleviivaus kirjoittajan.) (Johanneksen ilmes-tyksessä kohdat 15:2, 14:2.)

Tuleminen suuren ahdistuksen kautta

”Hän sanoi minulle: – Nämä ovat päässeet suuresta ahdingosta.” (Ilm. 7:14)

”Tuleminen suuren ahdistuksen kautta” on omiaan tekemään kunnialla kruunatuista kuolevaisista hyvin ystävällisiä ja ymmärtäviä, hyvin myötätuntoisia ja suvaitsevia [kuudennessa mansiomaailmassa]. [538:5]

Seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän torvea

”Kun Karitsa avasi seitsemännen sinetin, taivaassa syntyi hiljaisuus, ja sitä kesti puolen tunnin verran. Minä näin, kuinka niille seitsemälle enkelille, jotka seisoivat Jumalan edessä, annettiin seitsemän torvea.” (Ilm. 8:1–2)

”Ne seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän torvea, valmistautui-

vat puhaltamaan torviinsa.” (Ilm. 8:6)

Kansakuntana elämisen enkelit. Kysymys on ”pasuunojen enkeleistä”, Urantian kansallisuusjakoiseen elämäntapaan liittyvien poliittisten ilmiöiden ohjaajista. – – Nimenomaan tämän – – hoivan kautta ”Kaikkein Korkeimmat hallitsevat ihmisten valtakunnissa”. [1255:7]

Tämä taas tulee Danielin kirjasta:

”Korkein on hallitsija ihmisten valtakunnassa ja – – hän antaa sen kuninkuuden kenelle tah-
too.” (Dan. 4:22)

Seitsemän seurakunnan enkelit

”Sinä näit seitsemän tähteä oikeassa kädessäni ja seitsemän kultajalkaista lamppua, ja niiden salaisuus on tämä: seitsemän tähteä ovat seitsemän seurakunnan enkelit, ja seitsemän lamppua ovat ne seitsemän seurakuntaa.” (Ilm. 1:20)

Uskonnonvarjelijat. Kysymyksessä ovat ”kirkkojen enkelit”, olevan ja menneen vakaat puolustajat. [1255:6]

Abaddon

”Kuninkaanaan niillä oli syvyyden enkeli, hepreankieliseltä nimeltään Abaddon, kreikankieliseltä Apollyon.” (Ilm. 9:11)

Hepreankielinen nimi *Abaddon* merkitsee 'tuho', 'tuonela'; kreikan-kielinen *Apollyon* 'tuhoaja'. Eli viidennen enkelin puhallettua torveensa ilmestyivät "heinäsirkat" – Apollyonin armeijat.

Abaddon oli Caligastian esikuntapäällikkö. Hän seurasi herransa mukana kapinaan, ja on siitä lähtien toiminut Urantian kapinallisten ylimpänä toimeenpanijana. [602:2]

"Paholainen" ei ole kukaan muu kuin Caligastia, Urantian viralta pantu Planeettaprinssi...

Lohikäärme

"Minä näin, kuinka taivaasta tuli alas enkeli, jolla oli kädessään syvyyden avain ja isot kahleet. Hän otti kiinni lohikäärmeen, tuon muinaisaikojen käärmeen, jonka nimet ovat Paholainen ja Saatana, ja pani sen kahleisiin tuhanneksi vuodeksi – –." (Ilm. 20:1–2)

Lohikäärmeestä tuli lopulta kaikkien näiden pahojen henkilöahmojen symbolinen tunnus. Mikaelin saavuttaman riemuvoiton jälkeen "Gabriel tuli alas Salvingtonista ja satoi lohikäärmeen (kaikki kapinallisjohtajat) yhdeksi aikakaudeksi". [602:3]

Aineellisten Poikien käyttöön asetetuista planetaarisista enkeliauttajista hairahtui osapuilleen yksi kolmannes, ja siirtymähoivaajista saatiin ansaan lähes kymmenen prosenttia. Johannes

näki tämän vertauskuvallisesti kirjoittaessaan suuresta punaisesta lohikäärmeestä sanoen: "Ja sen pyrstö pyyhkäisi pois kolmannen osan taivaan tähtiä ja heitti ne alas pimeyteen." [608:3] (Johanneksen ilmestyksessä kohdat 12:3–4.)

Sota taivaassa

"Sille [pedolle] annettiin myös lupa käydä taisteluun pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja niin sen valtaan annettiin kaikki heimot, kansat, kielet ja maat. Kaikki maan asukkaat kumartavat sitä – kaikki ne, joiden nimi ei maailman luomisesta alkaen ole ollut kirjoitettuna teurastetun Karitsan elämänkirjaan." (Ilm. 13:7–8)

"Ja syttyi sota taivaassa; Miikaelin komentaja ja hänen enkelinsä sotivat lohikäärmettä (Luciferia, Saatanaa ja luopuriprinssijä) vastaan; ja lohikäärme ja hänen kapinalliset enkelinsä sotiivat, mutta eivät voittaneet." Tämä "sota taivaassa" ei ollut sellainen fyysinen taistelu, jollaiseksi selkkaukseksi se Urantiolla saatettaisiin kuvitella. – –

Mutta tämä sota taivaassa oli peräti kauhistuttava ja peräti todellinen. – – taivaan sodassa oli panoksena ikuisen elämä. [606:2–3]

Lohikäärmeen ja sen enkeleiden syökseminen alas

"Tuo suuri lohikäärme, tuo mui-

naisaikojen käärme, jota kutsutaan Paholaiseksi ja Saatanaksi, tuo koko ihmiskunnan eksyttäjäksi, syöstiin maan päälle, ja samoin syöstiin alas sen enkelit.” (Ilm. 12:9)

Kun Mikaelista oli tullut Nebadonin universumin vakiintunut päällikkö, Lucifer vietiin Päivien Muinaisten edustajain toimesta turvasäilöön, ja hän on siitä lähtien ollut vankina Jerusemin siirtymäsfäärien Isän ryhmän satelliitilla numero yksi. [611:1]

Pedon merkki

”Se [peto] pakottaa kaikki, pienet ja suuret, rikkaat ja köyhät, vapaat ja orjat, ottamaan oikeaan käteensä tai otsaansa merkin. Kenenkään ei ole lupa ostaa eikä myydä mitään, ellei hänellä ole tätä merkkiä, joka on pedon nimi tai sen nimen luku.

Tässä vaaditaan viisautta. Se, jolla on ymmärrystä, laskekoon pedon nimen lukuarvon: se on erään ihmisen luku, ja se luku on kuusistaakymmentäkuusi.” (Ilm. 13:16–18) (Johanneksen ilmestyksessä myös kohdat 14:9, 16:2.) (Huom. Kreikan ja heprean kirjaimia käytetään myös numeroina.)

Täällä [seitsemännessä mansiomaailmassa] *sinut puhdistetaan onnetoman sukuperimän, epäterveen ympäristön ja planeetalta periytyvien epähengellisten taipumusten kaikista jäänteistä. Täällä kitketään pois vii-*

meisetkin ”pedon merkin” jäänteet. [538:6]

Kuningasten Kuningas ja Herrojen Herra

”Nuo kaikki [peto joukkoineen] käyvät taisteluun Karitsaa vastaan, mutta Karitsa voittaa heidät, sillä hän on herrojen Herra ja kuninkaiden Kuningas.” (Ilm. 17:14) (Johanneksen ilmestyksessä myös kohta 19:16.)

Ja tällaisen kokemuksen hankittuun [viimeisen lahjoittautumisen jälkeen] nämä Pojat ovat korkeimpia universuminhallitsijoita. Enää he eivät hallitse Isän sijaishallitsijoina, vaan omalla oikeudellaan ja omissa nimissään ”Kuningasten Kuninkaana ja Herrojen Herrana”. – – Mitä tulee hänen paikallisuniversumiinsa, niin ”kaikki valta taivaassa ja maan päällä” on siirretty tälle voittoisalle ja kruunatulle Mestari-Pojalle. [240:1]

Uusi taivas ja uusi maa

”Minä näin uuden taivaan ja uuden maan. Ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet, eikä merta ollut enää. Näin, kuinka pyhä kaupunki, uusi Jerusalem, laskeutui taivaasta Jumalan luota juhlasuisena, niin kuin morsian, joka on kaunistettu sulhasta varten.” (Ilm. 21:1–2)

Johannes kirjoitti nimenomaan Opettaja-Poikien viimeisen tehtäväkäynnin päättymisestä (ainakin se olisi aikajärjestys normaalissa maailmassa) sanoessaan: ”Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan, ja uuden Jerusalemin laskeutuvan alas taivaasta, Jumalan tyköä, valmistettuna niin kuin prinsessa, prinssillensä kaunistettu.” [599:7]

Kysymyksessä on se sama uudistettu maa, pitkälle edistynyt planetaarinen vaihe, jonka muinainen tietäjä näki kirjoittaessaan: ”Sillä, niin kuin uudet taivaat ja uusi maa, jotka minä teen, pysyvät minun kasvojeni edessä, niin olette te ja teidän lapsenne jäävä eloon – –.” [600:1]

He [hurskaiden juutalaisten pieni ryhmä] opettivat, ettei tuleva valtakunta olisi tästä maailmasta; että maailma oli kulkemassa varmaa loppuaan kohti ja että ”uusi taivas ja uusi maa” ilmaantuisivat sitä varten, että niiden myötä perustettaisiin Jumalan valtakunta – –. [1500:4]

Nämä juutalaiset yhdistivät mielessään temppelin hävityksen itsepäisesti ”maailmanloppuun”. He uskoivat, että tämä Uusi Jerusalemi täyttäisi koko Palestiinan; että maailmanloppua seuraisi ”uusien taivaitten ja uuden maan” välitön ilmaantuminen. Ei sen vuoksi ollut kummallista, jos Pietari sattui sanomaan: ”Mestari, tiedämme, että kaikki katoaa, kun uudet taivaat ja uusi maa ilmestyvät, mutta mistä

tietäisimme, milloin tulet takaisin pannaksesi kaiken tämän toimeen?” [1913:5] (Jeesus siis vastasi Pietarille, että tämä oli ymmärtänyt koko opetuksen ”itsepintaisesti” väärin.)

4. Eskatologiaa Urantia-kirjassa

Eskatologia on määritelty Otavan uudessa sivistyssanakirjassa seuraavasti:

”Oppi viimeisistä tapahtumista, luomakunnan lopusta ja toisen maailman syntymisestä, kuolemasta ja sen jälkeisestä elämästä.”

Kaikkia näitä asioita käsitellään Urantia-kirjassa, mutta – yllättävää kyllä – myös ”maailman loppua”. Eli tällainen asioiden kulku on mahdollinen, vaikka se ei koskekaan Urantia-planeettaa, joka päinvastoin odottaa pääsyään valoon ja elämään.

Vaikka on olemassa tämä dematerialisointimenetelmä Aatamien valmistamiseksi Jerusemista evolutionaarisiiin maailmoihin tapahtuvaa siirtoa varten, mitään vastaavaa menetelmää ei kuitenkaan ole heidän viemisekseen pois tällaisista maailmoista, ellei tarkoituksena sitten ole koko planeetan tyhjentäminen. Viimeksi mainitussa tapauksessa dematerialisointitekniikasta tehdään hätätilasovellus koko pe-lastettavaa väestöä varten. Mikäli jokin fyysinen katastrofi sattuisi tuomitsemaan kehittyvän ihmisrodun asuin-

planeetan tuhoon, Melkisedekit ja Elämäkantajat laajentaisivat dematerialisoinnismenetelmää niin, että sen piiriin tulisivat kaikki eloonjäävät, ja nämä olennot vietäisiin serafikuljetuksessa pois heidän olemassaolonsa jatkumista varten valmistettuun uuteen maailmaan. Sen jälkeen kun ihmisrodun evoluutio on kerran jossakin avaruuden maailmassa pantu alulle, sen on jatkuttava tuon planeetan fyysisestä säilymisestä kokonaan riippumatta, mutta tarkoitus ei ole, että Aatami ja Eeva evolutionaaristen aikakausien kuluessa muunlaisessa tapauksessa lähtisivät valitsemastaan maailmasta. [582:3]

Viimeiseksi tarkastelemme näkökulmaa, jota apokalypsista on esitetty, eli että se olisi myös arkkityyppi, koska se toistuu jatkuvasti ihmiskunnan historiassa. Eli:

5. Onko apokalyptiikka arkkityypistä ihmiskunnan kollektiivisessä alitajunnassa?

Lähdeteoksia tämän osion käsittelemiseksi ovat mm. Tony Dunderfelin *Apokalypsis* (toisena tekijänä Martti Mäkisalo) ja C. G. Jungin *Aion* (ei ole suomennettu).

Vaikka *Urantia-kirjassa* ei olekaan käsitettä ”kollektiivinen alitajunta”, siinä käytetään nimitystä ihmisestä ”myytintekijänä” (s. 60).

Myytti on ”kertomus jumalista ja jumalolennoista”, tarunomainen asia. Arkkityyppi on alkukuva, alkumuoto tai alkutyyppi, Jungin psykologiassa ihmissuvun tai tietyn rodun tiedon alkumielikuva, alkumalli.

On yllättävää, että apokalyptiikan arkkityyppi voi olla lohduttava enemmänkin kuin pelottava. Tony Dunderfelt ja Martti Mäkisalo kirjoittavat:

”Arkkityyppien kokeminen tuntuukin yksilöstä kohottavalta, jopa sillä tavalla, että ihminen tuntee niiden avulla koskettaneensa jotain transsendenttista ylimaallista ulottuvuutta. Tietyllä tavalla hän on niin tehnytkin, sillä sitä tietoisuuden tasoa, jossa arkkityypit vaikuttavat, voidaan kutsua henkiseksi. – Apokalyptisten kertomusten kyseessä ollen on tärkeätä ymmärtää, että niissä vaikuttava arkkityyppinen olemus synnyttää kokemuksen elämää suuremmasta pyhästä.”

He kuvaavat apokalyptiikan arkkityypin muodostuvan seuraavista osa-alueista:

1) Merkkejä tulevasta muutoksesta: ”lopunajan” merkit (tarinat vaaroista, kauheuksista ja katastrofeista):

a) luonnossa tapahtuvat muutokset (tähdet tippuvat, aurinko pimenee...)

b) sosiaalisten perinteiden ja moraalin rappeutuminen (ihmiset teke-

vät mitä haluavat).

--

Esimerkiksi hinduilla *Mahabharata*-teoksessa kuvataan viimeistä aikaa ”Kali-yugaa”. Hindulainen eskatologia on peräisin persialaisesta zarathustralaisesta perinteestä. Samoin juutalainen, kristillinen ja islamilainen apokalyptiikka.

”Lopunaika kuvataan persialaisissa lähteissä hirvittäväksi talveksi, anarkististen ja demonisten voimien juhla-ajaksi, suureksi sodaksi, jolloin kosmisiakin katastrofeja on odotettavissa; tähdet suistuvat taivaalta, maa vajoaa mereen ja tuli hävittää maailmaa. Suuri äkillinen käänne muuttaa kaiken hyvien voitoksi. Pimeyden joukot murskaava Pelastaja (shaosyant) voittaa täydellisesti.” (Riekkinen: Taivaan ja helvetin välissä, s. 12. Saarinen & Uro: Lopun ajat eilen ja tänään.)

Hindulaisuuden Pelastajan nimi on Kalki.

Raamatullisia apokalyptisia kirjoja ovat siis Vanhan testamentin Danielin kirja sekä monet ns. apokryfiset kirjat, mm. ”Mooseksen taivaaseen ottaminen”. Kristillinen apokalyptiikka syntyi rikkaassa lopunaikojen odotuksen perinteessä. Uudessa testamentissa pääosassa on ”Ihmisen Poika”.

Islamin shiia-perinteessä odotetaan profeetta Mohammedin kaltaisen suuren hahmon uutta tuloa sil-

loin, kun alkuperäinen islamilainen oppi on rappeutunut ja maailmassa vallitsee suuri moraalinen hätä. Korraanin jälkeisissä hadith-kirjoituksissa pohditaan tätä. Shiimuslimit odottavat 12. imaamin, imaami Mahdin uutta tuloa. Myös antikristushahmo, Dajjal (”valehtelija”) on odotettavissa.

Imaami Mahdin esiintulon kynnyksellä muslimit alkavat taistella keskenään vallasta Syyriassa ja Egyptissä. Kristityt valtaavat Istanbulin ja Syyrian. Aurinko ja kuu pimenevät. Uudessa sodassa kristittyjen ja muslimien välillä islam voittaa Mahdin ja Jeesuksen (Isan) avulla.

Pohjoismaisessa Edda-mytologiassa taistellaan lopunaikojen, ragnarökin, häämöttäessä.

New Age -piireissä on nykyään esillä apokalyptinen odotus: odotetaan ns. Vesimiehen aikaa (korkeamman tietoisuuden, teknisen ja sosiaalisen edistyksen ja rakkauden aikaa). Odotetaan päivämäärää 21.12.2012, johon mayakalenteri loppuu. Toisaalta on ennustuksia, että lopunaikoina 99,9 % ihmiskunnasta tuhoutuu. Planeetta ”puhdistuu”, tulee onnen ja ilon aikakausi.

Uskontojen maailmassa on 70–90-luvuilla ollut itsemurhalahkoja: ns. Kansan Temppele Guyanassa (900 jäsentä teki itsemurhan); **David Koreshin** lahko Texasissa (100 ihmisen palokuolema), Auringon Temppelein

jäsenet Sveitsissä ja Kanadassa; Japanissa Aum Shinrikyo -lahko terrorisoi Tokion metroa sariinilla; Heaven's Gate -ryhmä...

Näissä apokalyptinen arkkityyppi kylvi tuhoa, "sai ihmiset valtaansa", kirjoittavat Tony Dunderfelt ja Martti Mäkisalo.

Hyvän ja pahan taistelu on Johanneksen ilmestyksessä Kristuksen ja Antikristuksen voimainmittelö ja ehkä pelottavin osa apokalyptista arkkityyppiä. Tämän arkkityypin valtaama ihminen tai ihmisryhmä saattaa tuomita toisen vastustajaksi ja "pyhän uskonnon" nimissä julistaa taistelun.

Johanneksen ilmestys ennustaa maailman antikristillistymisen ja maailmanhallitsijan, joka saa aikaan rauhan ja "pelastuksen", kuitenkin ilman Jumalaa ja Kristusta. Tuolloin kuljemme kohti Harmageddonia.

Vaikka *Urantia-kirjassa* ei ole kyseistä "Antikristus"-tyyppistä arkkityyppiä, siinä annetaan selvä varoitus:

Kahdennenkymmenennen vuosisadan sekularismi tuntuu vahvistavan, ettei ihminen tarvitse Jumalaa. Mutta varokaa! Tämä ihmiskunnasta esitetty jumalaton filosofia tulee johtamaan vain levottomuuksiin, vihamielisyyteen, epätoivoon, sotaan ja maailmanlaajuiseen katastrofiin. [2081:5] (Alleviivaus kirjoittajan.)

Jumalatta, uskonnotta, tieteellinen se-

kularismi ei voi koskaan koordinoida voimiaan, saada eri suuntiin vetäviä ja keskenään kilpailevia intressejä, rotuja ja kansallisuusaatteita sopuun. [2082:2]

Ihmisten veljeyttä ei yksinkertaisesti voi saada aikaan, jos Jumalan isyys jätetään huomiotta tai kiistetään. [2082:5]

Venäläinen filosofi ja kirjailija **Vladimir Solovjev** (1853–1900) on kirjoittanut kirjan *Sota ja kristillinen usko*, jossa pohditaan Antikristuksen nousua ja viimeisiä tapahtumia. (ks. Dunderfelt: *Apokalypsis*, s. 153–157.)

Yhteisön johtaja, Antikristus, toimii Johanneksen ilmestyksen mukaan apunaan väärä profeetta, pahuuden toinen ilmentymä, joka on taikuri ja maagikko ja saa ihmiset vakuuttumaan Antikristuksen voimasta. Tuolloin ilmaantuu myös merkki tai numero (666), jonka kautta tapahtuu taloudellinen toiminta ja sen kontrollointi. Merkki on otsassa tai kädessä. Antikristus asettuu Jerusalemiin, jonka jälkeen seitsemän vuoden kuluttua syttyy Harmageddon. Megiddon/Jisreelin tasangolla Harmageddonin taistelussa Kristus joukkoineen voittaa kaikki pahuuden voimat. Sen jälkeen syntyy uusi taivas ja uusi maa.

Tuhannen vuoden kuluttua Saatana päästetään taas irti ja Saatana saa Gogin ja Magogin armeijat puolelleen, syntyy uusi taistelu Kristusta

vastaan, jonka jälkeen Saatana tuhoetaan lopullisesti. Sodan tarkoituksena on Jumalan suunnitelman toteuttaminen.

Sitten koittaa viimeinen tuomio, jossa osa ihmisistä tuomitaan helvetiin. Helvetin ajatus on luotu zaratrustralaisuudessa n. 1000–1500 vuotta ennen ajanlaskumme alkua. Zaratrustran oppi oli dualistinen – hyvän ja pahan valitsemista.

Myös apokalyptinen uudistuminen on vahva arkkityyppi! Ja lohduttava sellainen! Myös antroposofiassa ja **Rudolf Steinerilla** on vahva tulkinta Johanneksen ilmestyksestä. Hänen mukaansa sisältö liikkuu kahdella tasolla: eksoteerisella eli sen ajan uskonelämän tapahtumissa sekä esoteerisella tasolla eli kuvataan ihmiskunnan kehitystä (mennyttä ja kauas tulevaisuuteen ulottuvaa). Steinerin mukaan ei kuvata yksityiskohdaisesti tulevia maailmantapahtumia.

Steinerin mukaan kyseessä on initiaatiokirja eli osallisuutta ihmiskunnan suuriin kehityssalaisuuksiin. Kristuksella on Steinerin mukaan ratkaiseva tehtävä koko maapallon elämässä. Kristus kuuluu koko ihmiskunnalle eikä vain tietyllä tavalla uskoville.

Steiner kirjoitti kahdesta hahmosta: Luciferista ja Ahrimanista. Nyt on menossa ahrimanisaatio eli materiaalistuminen.

~ ~ ~

Apokalypsi on juhlava ”verhojen avaaminen” sen edestä, mikä on kätkeytynä; uusi todellisuus, joka paljastuu vanhan alta. Apokalypsi ei itse asiassa olekaan synonyymi maailmanlopulle, vaan pääasiallinen viesti on toivon viesti.

Suurimman osan olemassaoloon ihmiskunta on ollut tietämätön asiasta, maailmanlopusta. Apokalypsin arkkityyppi on joskus syntynyt, ehkä se menettää merkityksensä joskus. Eli arkkityyppi on historiallinen tosiasia, ei absoluuttista jumalallista totuutta. Ja arkkityyppi tulee tiedostaa, ettei ”joudu sen valtaan”.

Lähdeteokset:

- 1) Raamattu
- 2) Urantia-kirja
- 3) Aleksandr Men: Tšitaja apokalipsis (Ilmestyskirjaa lukien, ei ole käännetty suomen kielelle venäjän kielestä)
- 4) Jukka Thurén: Johanneksen ilmestys
- 5) Tony Dunderfelt & Martti Mäki-salo: Apokalypsis
- 6) Merrill F. Unger: Raamatun lukijan käsikirja
- 7) Duan L. Faw: Paramony
- 8) C. G. Jung: Aion (ei ole käännetty suomeksi)

Urantia-kirjan kosmologiaa Osa 2

Konstellaatio

PERTTI LEINONEN
ESITELMÄ 17.4.2013

Alustava kuvaus

Tämä *Urantia-kirjan* kosmologiaa käsittelevä osa kertoo Norlatiadekin konstellaatiosta ja on jatkoa edelliseen, paikallisjärjestelmästä kertovaan alkuosaan. Konstellaatio Urantia – kirjan mukaisessa luokituksessa on sellaisen tähtijärjestelmän nimitys, joka sisältää sata paikallisjärjestelmää eli valmiiksi kehittyneenä noin 100'000 asuttua planeettaa. Itse konstellaatio on 1/100 paikallisuniversumia ja 1/10'000'000 (kymmenes-miljoonasosa) superuniversumia, johon oma Linnunratajärjestelmämme kuuluu. Konstellaatiota voisi verrata suurkaupunkimiljööseen siten, että se on kuin asuinkortteli, jossa yksittäinen kerrostalotalo vastaisi järjestelmää ja yksittäinen kerros aurinkokuntaa ja asunto planeettaa. Vertaus on yksinkertainen, mutta kuvaa ehkä karkeasti mittasuhte-eroa. Kyseessä on siis tavattoman pieni alue tässä elollisuutta täynnä olevassa seitsemännessä superuniversumissa.

Urantia ja paikallisjärjestelmä Satania kuuluvat siis Norlatiadekin konstellaatioon, jonka päämajamaa-

ilma Edentia ja sitä ympäröivät 70 siirtymäkulttuurin koulutusmaailmaa sekä niiden 700 satelliittia muodostavat sen uuden ympäristön, jossa jo ylösnousseet edistyneet morontiaoppilaat eli entiset ihmiset, jotka aloittivat aineellisilta planeetoilta, aloittavat uuden luvun universumiopiskelussaan. Elollisuuden ne tyypit, jotka olivat luonteenomaisia paikallisjärjestelmän päämajamaailmassa, ovat myös pääsääntöisesti edustettuna Edentiassa ja siirtymäsfääreillä. Täällä tavataan spornagaolentoja, jotka suorittavat puutarhurin ja maisemankaunistajan tehtäviään kuten edellisilläkin morontia-sfääreillä. Spirongaolennot ovat vakituisen kansalaisen statuksella läsnä täällä ja suorittavat henkiauttajan tehtäviä. He ovat persoonallisia Kirkkaan Aamutähden Gabrielin ja Isä-Melkisedekin jälkeläisiä.(37:10.2)

Valvojaserafit, paikallisuniversumin enkelten kolmas luokka, osoitetaan konstellaatioiden palvelukseen. He pitävät päämajaansa pääkaupunkisfääreillä ja suorittavat laajamittaista palvelua ympäröivissä morontiakoulutuksen maailmoissa. Norlatiadekissa seitsemänkymmenen suursfäärin ja

seitsemänsadan pienemmän satelliitin asukkaina ovat univitatia-olennot, konstellaation vakinaiset kansalaiset. Kaikista näistä arkkitehtonisista maailmoista pitää täysimääräistä huolta syn-typeräisen elollisuuden eri ryhmät, jotka enimmältään jäävät paljastamatta, mutta joihin kuuluvat tehokkaat spirona- ja kauniit spornagiaolennot. Kun kerran konstellaatioiden morontiaelollisuus on morontiakoulutusjärjestelmän keskipiste, se on, kuten voitte aavistaakin, sekä tyypillistä että ihan-teiden mukaista.[43:0.4]

Edentia on mittasuhteiltaan sataker-tainen Urantiaan verrattuna ja ympär-öivät koulutusmaailmat kymmen-kertaisia ja näiden satelliitit suunnil-leen Urantian kokoisia. Yhdessä ne muodostavat 771 arkkitehtonisen maailman ryhmän. Norlatiadek ja muut 99 konstellaatiota ovat paikallisuuniversumi Neadonin ensiasteisia jakautumia ja niiden hallitsijat kytke-vät asutut maailmat Salvingtonin pai-kallisuniversumin keskuhallintoon ja heijastuspalvelun kautta Uversan Päi-vien Muinaisten superhallintoon (43:0.1-2).

Konstellaation siirtymäkulttuurin sfäärit

Kun uusi opiskeluryhmä saapuu pai-kallisjärjestelmästä he käyvät läpi kaikki 70 siirtymäkulttuurin maail-maa, ennen kuin he saavuttavat Eden-tian kansalaisuuden. Aloitus tapahtuu

maailmassa no.1 ja eteneminen järjes-tyksessä maailmaan no. 70. Jokaisella siirtymäsfäärillä on kymmenen satel-liittia, jotka siirtymäsfäärien lisäksi ovat konstellaation pysyvien asukkai-den univitatioiden hallinnassa. Univi-tatiat ovat Luoja – Pojan ja Luovan Hengen lapsia – pysyväisasukkaita – joilla on merkittävä osuus moron-tianousijoiden opetuksessa. Jos pu-huisimme urheilutermein, heitä voisi kutsua sparraajiksi älyllisissä, taiteelli-sissa ja sosiaalisissa toiminnoissa. (37:9.4)

Univitatiat

Tämä olentoluokka edustaa meille vieraanvaraista henkilökuntaa, jotka vastaavat suuresti konstellaatiovai-heemme koulutuksesta.

Hengellisessä mielessä univitatia-olennot ovat samanlaisia; älyllisessä mielessä he eroavat toisistaan aivan ku-ten kuolevaisetkin. Hahmoltaan he muistuttavat suuresti morontiaalista olemassaolon tilaa, ja heidät on luotu toimimaan seitsemässäkymmenessä eri persoonallisuusluokassa. Kussakin täl-laisessa univitatia-luokassa esiintyy kymmenen älyllisen toiminnan suu-remppaa muunnelmaa, ja kukin näistä erilaisista älyllisyyden tyypeistä johtaa etenevän toiminnallisen tai käytännöl-lisen sosiaalistamisen erityisiä harjoitus- ja kulttuurikouluja jollakin niistä kym-menestä satelliitista, jotka kiertävät jo-kaista suurempaa Edentian maailmaa. [43:7.2]

Siirtymämaailmojen seitsemänsataa satelliittia ovat käytännön opetuksen teknisiä sfäärejä, joissa tutustutaan koko paikallisuniversumin toimintaan. Ne ovat avoimia kaikille älyllisten olentojen luokille, vaikka pääosan muodostavatkin morontiaopiskelijat. Kun oppilas saapuu siirtymämaailmaan, hän saa pääsylvan sitä ympäröiville satelliiteille. Näissä olevat koulut ovat erityistaitojen ja teknisen tiedon keskuksia, joista ehkä voitaisiin käyttää nimitystä ”ammattikoulut”(43:7.3).

Univitatia olennot saavat erityis-maininnan taiteellisessa taidokkuudessa, sosiaalisessa sopeutumiskyvyssä ja koordinoivassa nokkeluudessa (43:7.4).

Edentian koulutusmaailmat

Kun nousijat saapuvat Edentiavaiheeseen, he ovat käyneet läpi paikallisjärjestelmässä seitsenkertaisen persoonallisen eheytysvaiheen ja eläinlukupäivästä johtuvat luonneominaisuudet ovat jo poistuneet. Myös sielun liitto Jumalallisen hengen kanssa on useimmissa tapauksissa saatu päätökseen ja konstellaation koulutuksenmaailmojen tehtävänä on tarjota nyt uusi alue vallattavaksi täydellistymiskehityksessä. Tämä on ryhmäetiikan opettelu ja se on älyllisten persoonallisuuksien universumi – ja superuniversumi yhteisöjen miellyttävän ja antoisan suhteen salaisuus.(43:8.3)

Nämä opetustavoitteet ovat tuotu julki seuraavasti:

1. Miten elät onnellisesti ja työkentelet tehokkaasti kymmenen erilaisen morontiatoverin kanssa, samalla kun kymmenen tällaista ryhmää yhdistetään sadan jäsenen komppaniaksi ja sitten tuhannen jäsenen joukkokunnaksi.

2. Miten olet riemullisesti yhdessä ja toimit lämpimästi yhteistyössä kymmenen univitatia-olennon kanssa, jotka vaikka älyllisesti ovatkin morontiaolentojen kaltaisia, ovat kuitenkin kaikissa muissa suhteissa varsin erilaisia. Ja sitten sinun on toimittava tämän kymmenjäsenen ryhmän keralalla sen koordinoituessa kymmenen muun perheen kanssa, jotka vuorostaan yhdistyvät tuhannen univitatia-olennon joukkokunnaksi.

3. Miten sopeudut samanaikaisesti sekä morontiatovereihin että näihin univitatia-armeijoihin. Kuinka hankit kyvyn työskennellä vapaaehtoisesti ja tehokkaasti yhdessä omaan luokkaasi kuuluvien olentojen kanssa, jotka ovat läheisessä yhteistoimintasuhteessa jonkin verran erilaiseen älyllisten luotujen ryhmään.

4. Miten kaltaistesi ja itsestäsi eroavien olentojen kanssa tällä tavoin sosiaalisesti toimiessasi saavutat älyllisen sopusoinnun kummankin kumppaniryhmäsi kanssa ja sopeudut niiden toimialoihin.

5. Miten samalla kun pääset tyydyttävään persoonallisuuden sosiaalistamiseen älyn ja toiminnan tasolla, kehität yhä täydellisemmäksi kykyäsi elää läheisessä yhteydessä samanlaisten ja hieman erilaisten olentojen kanssa niin, että ärtyminen ja pahastuminen kaiken aikaa vähenevät. Vaihtelunohjaajat myötävaikuttavat ryhmäleikkiensä avulla suuresti tämän viimeksi mainitun tavoitteen saavuttamiseen.

6. Miten sovitat kaikki nämä erilaiset sosiaalistamismenetelmät Paratiisiin-nousuun johtavan elämänjakson asteittain tapahtuvan koordinoitumisen edistämiseen; miten lisäät universumiymmärrystä avartamalla niiden ikuisten päämäärämerkitysten käsittämisen kykyä, jotka kätkeytyvät näihin näennäisen merkityksettömiin ajallisarvuudellisiin toimintoihin.

7. Ja sitten seuraa kaikkien näiden moninaisten sosiaalistamismenetelmien huipentuma, samalla kun hengellinen ymmärrys laajenee siltä osin kuin se koskee henkilökohtaisen kyvykkyyden kaikkien puolien enentymistä ryhmän hengellisen yhteenliittymisen ja morontiakoordinoitumisen kautta. Mitä tulee älyllisyyteen, sosiaalisuuteen ja hengellisyyteen, niin kaksi moraalista luotua eivät kumppanuusmenetelmän avulla vain kaksinkertaista henkilökohtaisia potentiaalejaan universumin tavoitteiden saavuttamiseen, vaan he pikemminkin nelinkertaistavat saavutus- ja suoritusmahdollisuutensa.[43:8.5-11]

Yhteenvedona morontianousija harjoitetaan läheiseen kumppanuuteen univitatiaolentojen perheyhteisössä ja morontiaaseuralaisten asteittain kasvavalla yhteisöjäsenien määrällä, joka arvatenkaan ei ole helppoa vaan edellyttää suurta itsehillintää, kärsivällisyyttä ja luonteen jalostumista.

Päämajasfääri Edentia

Edentian koko vastaa järjestelmän pääkaupunkia eli noin sata kertaa Urantian koko. Sen pinnanmuodostus on ainutlaatuisen kaunis ja ylittää kasvilajien runsaudessa ja loistossaan aikaisemmat morontiaamaailmat. Pinnanmuotoa leimaa ylänköalueet ja kukkulat sekä laajat monimuotoiset vesialueet – joet ja järvet. Suuret vuoristot ja valtameret puuttuvat täältä kokonaan.

Edentian ylängöt ovat suurenmoisia fyysisiä maastokohtia, ja niiden kauneutta lisää se loputon elollisuuden runsaus, joka peittää ne koko pituudeltaan ja leveydeltään. Muutamia perin harvoja erillisiä rakennelmia lukuun ottamatta näillä ylängöillä ei ole mitään luodun olennon käten töitä. Aineellisia ja morontiaalisia kaunistuksia on vain asuma-alueilla. Pienemmät kukkulat ovat erityisasuinpaikkojen sijaintialueita, ja ne on koristeltu kauniisti sekä biologisin että morontiaalisin taideteoksien.[43:1.4]

Ilmakehä muodostuu kolmen kaasun yhdistelmästä. Hapen ja typen lisäksi on morontiaakaasu, jota moron-

tialuodut käyttävät hengitykseensä. Ilmakehä on vakaa ja rauhallinen ilman säähäiriöitä, mutta myös ilman vuodenaikoja. Päämajan energianotto ja valaistus noudattelevat keinotekoisien maailmojen perusratkaisuja eli energia johdetaan suoraan avaruuden energialinjoista ilman fyysisten aurinkojen tuottamaa energiaa. Valon määrää ja lämpötilaa säädellään keinotekoisesti. Näin lienee asia myös täällä, koska edellisessä järjestelmäpäämajassa oli kuvaus mainituista asioista.(43:1.3)

Seitsemännen kukkulajonon huipulla sijaitsevat Edentian kuolleistaheräämissalit, joissa toisasteiseen muunneltuun ylösnousemusjärjestykseen kuuluvat ylösnousevat kuolevaiset heräävät. Nämä kamarit, joissa kuolevaisten uudelleen kokoaminen tapahtuu, ovat Melkisedekien valvonnassa. [43:1.5]

Kehityksenalaisilta planeetoilta saapuvat, jotka kuuluvat tähän toisasteiseen muunneltuun luokkaan saapuvat suoraan Edentiaan ohittaen kaikki edeltävät paikallisjärjestelmän ja konstellaation morontiamailmat. Nämä ovat kehityksensä keskivaiheilla olevia, mutta ei vielä fuusioituneita kuolevaisia, jotka näin aloittavat morontiaolemassaolonsa vasta täältä Edentiasta.(43:1.5)

Liikenne ja kommunikaatiokeskus

Lasimeri, Edentian vastaanottoalue,

on hallintokeskuksen lähellä, ja sitä ympäröi päämaja-amfiteatteri. Tätä aluetta reunustavat konstellaatioasioiden seitsemänkymmenen osaston hallintokeskukset. [43:1.7]

Edentian lasimeri on valtava ympäränmuotoinen kristalli, jonka ympärysmitta on noin satakuusikymmentä kilometriä(läpimitta n.51km) ja syvyys noin neljäkymmentäkahdeksan kilometriä. Tämä suurenmoinen kristalli toimii kaikkien kuljetusserafien ja muiden, sfäärin ulkopuolisista kohteista saapuvien olentojen vastaanottokenttänä. Tällainen lasimeri helpottaa kuljetusserafien laskeutumista suuresti.

Tämänlaatuinen kristallikenttä on miltei kaikissa arkkitehtonisissa maailmoissa; ja koristearvonsa lisäksi se palvelee monia tarkoituksia. Sitä käytetään superuniversumiheijasteiden esittämiseen paikalle kerääntyville ryhmille sekä yhtenä energian muuntotekniikan tekijänä avaruuden virtauksia modifioitaessa ja muita sisään tulevia fyysisen energian virtoja muokattaessa. [43:1.10-11]

Edentian hallinto

Konstellaation päämaja on puolivälissä matkatessamme järjestelmästä paikallisuniversumin päämajamaailmihin. Konstellaatiot toimivat paikallisuniversumin itsehallinnollisina yksikköinä. Ne toteuttavat Salvingtonin hallituksen määrittelemää oikeutta lainsäädännöllisinä yksikköinä, ja järjestelmät saattavat ne käy-

tännössä toimeen.(43:2.1-2)

Vaikka korkein oikeudellinen toiminta kuuluu paikallisuniversumin keskushallinnolle, kunkin konstellaation päämajassa on kuitenkin myös kaksi avustavaa, mutta merkittävää, tuomioistuinta: Melkisedekien neuvosto ja Kaikkein Korkeimman oikeusistuin. [43:2.3]

Melkisedekien neuvosto käsittää 12 - jäsentä, jotka ovat saaneet tarvittavaa kokemusta planeetoilta ja paikallisjärjestelmässä. He käyvät oikeudellisissa asioissa läpi todistuaaineiston ja muut prosessiin kuuluvat toimenpiteet, jonka jälkeen asia siirtyy Kaikkein Korkeimman hallitsevan Konstellaatio Isän oikeusistuimelle.(43:2.4)

Keitä ovat Kaikkein Korkeimmat?

Kaikkein Korkeimmat ovat paikallisuniversumin Luoja Pojan ja Äiti-hengen jälkeläisiä ja he kuuluvat Vorondadek-yhteisöön. He ovat saaneet nimensä siitä, että heissä ruumiillistuu kaikista Jumalan Paikallisuniversumipojista korkein hallinnollisen viisaus ja mitä kaukokatseisin ja järkevin lojaalisuus. He ovat täysin luotettava poikuusluokka, joka ei ole koskaan osallistunut kapinahankkeisiin Nebadonissa.(43:3.1)

Gabriel valtuuttaa vähintäänkin kolme Vorondadek-Poikaa Nebadonin jokaisen konstellaation Kaikkein Korkeimmiksi. Tämän kolmikön johtava jäsen tunnetaan Konstellaation-Isänä ja hänen kaksi kumppaniaan tunnetaan vanhempina Kaikkein Korkeim-

pana ja nuorempana Kaikkein Korkeimpana. Konstellaation-Isä hallitsee kymmenentuhannen standardivuoden ajan (noin 50.000 Urantian vuotta), ja ennen sitä hän on palvellut yhtä pitkät ajat nuorempana kumppanina ja vanhempana kumppanina.[43:3.2]

Myös Urantiolla nämä hallitsijat ovat olleet tunnettuja ja viittauksia on psalmeissa ja Danielin kirjassa. Tosin taivaallisten hallitsijoiden sekoittaminen muinaisiin heimojumaliin oli yleistä. Kaikkein Korkeimmat eivät ole niinkään tekemisissä planeettojen yksittäisten kuolevaisten kanssa vaan heidän toimintansa liittyy niihin lakeihin, jotka koskettavat yksittäisten asuttujen maailmojen rotuja ja kansallisia ryhmiä.(43:3.4)

Päivien Uskollinen

Jokaisessa konstellaatiossa on yksi Paratiisin – Kolminaisuuden Poika, jota konstellaatiossa nimitetään Päivien Uskolliseksi. Hän on Paratiisin Isän, Pojan ja Hengen edustaja täällä ja toimii Kaikkein Korkeimpien neuvonantajana pyydettyänsä. Hän ei osallistu asioiden hoitoon muutoin kuin tarvittaessa. Kaikissa päämajoissa konstellaatiosta ylöspäin aina superuniversumin pääkaupunkiin asti vaikuttaa Paratiisin – Kolminaisuuden Poika tällaisena suurlähettiläs – valvojana.(43:4.2)

Edentian Päivien Uskollisen asumus sijaitsee näistä Kaikkein Korkeimpien asunnoista pohjoiseen, ja se tunne-

taan ”Paratiisikokouksen vuorena”. Ylösnousemuskuolevaiset kokoontuvat aika ajoin tälle pyhitetylle ylängölle kuulemaan tämän Paratiisin-Pojan kertomusta edistyvien kuolevaisten pitkästä ja mielenkiintoisesta matkasta Havonan miljardin täydellisen maailman läpi ja sieltä edelleen Paratiisin sanoin kuvaamattomiin riemuihin. Ja juuri näissä Kokousvuorella pidetyissä erityiskokouksissa morontiakuolevaiset pääsevät yhä täysimääräisemmin tutustumaan keskusuniversumista peräisin olevien persoonallisuuksien eri ryhmiin.[43:4.5]

Edentian kokousvuori on tullut kuuluisaksi Luciferin kapinan yhteydessä. Sata järjestelmänhallitsijaa saapuivat määräjain kokoukseen tälle vuorelle ja niin myös Lucifer, vaikka oli aloittanut kapinan. Tämä loppui vasta Mikaelin Urantialla tapahtuneen lahjoittautumisen jälkeen kun hän oli saanut rajoittamattoman vallan Neadonissa. Nyt koko paikallisuniversumi odottaa lopullista Päivien Muinaisten tuomiota kapinassa, joka syöksi Satanian järjestelmän ja sen kapinaplaneetat - Urantia mukaan luettuna - karanteeniin ja irroitettiin ne normaalista maailmojen välisestä viestiliikenteestä.(43:4.6-9)

Aina Luciferin kapinasta lähtien Edentian-Isät ovat pitäneet erityistä huolta Urantiasta ja Satanian muista eristetyistä maailmoista. Profeetta huomasi jo kauan sitten Konstellaation-

Isien ohjaavan käden kansakuntien asioissa: ”Kun Kaikkein Korkein jakoi perinnöt kansoille, kun hän erotteli Aatamin pojat, silloin hän määräsi kansojen rajat.”[43:5.16]

Kaikilla kapinaan mukaan menneillä eristetyillä planeetoilla, joita oli kaikkiaan 37, on tarkkailijana toimiva Vorondadek Poika. Hän ei osallistu planeetan hallintoon, ellei Konstellaatio Isä määrää toisin. Edentian konstellaation hallitus käsittää nyt kaksitoista Vorondadek luokan Poikaa, joita johtaa Konstellaation Isä.(43:5.2)

Jumalan puutarhat

Edentian luontoa leimaa valtavat puutarhat. Jokseenkin puolet päämajan pinta - alasta on varattu Kaikkein korkeimpien suurenmoisten puutarhojen käyttöön. Niiden kaunistukseen käytetään fyysisen elollisuuden muotoja, joita ei tavata Urantialla. Ne muodostavat kymmenen jakautumaa, josta kolme ensimmäistä tunnistasimme kasvikuntaan kuuluviksi ja kolme viimeistä taas eläimiksi. Silti nämä ystävälliset ja palvelunhaluiset eläimet edustavat täysin erilaista elollisuuden muotoa kuin evolutionääristen planeettojen alkeelliset eläimet. Välille jäävät neljä ryhmää ovat elämänmuotoja, joiden luonnetta emme voisi käsittää. (43:6.1- 4)

Aineelliselle kasvikkunnalle on tunnusomaista vihreä väri, mutta morontiakasvit ovat vivahteikasta violettia tai orkidean sävyjä. Morontiakasvit ovat puhdasta energiaa, eikä sitä syötäessä muodostu mitään jätettä. Edentian botaaninen kauneus on niin ylitsevuotavan ihmeellistä, ettei edes tämän konstellaatioluvun antaja saata ilmaista täysin sen loistoa yksinkertaiselle kielellemme, vaan se on nähtävä, jotta sen voisi itse kokea. [43:6.6-8)

Tämän suurenmoisen puutarhan keskellä sijaitsee Kaikkein Korkeimpien palvontapyhäkkö. Psalmien tekijän on täytynyt tietää jotakin näistä asioista, sillä hän kirjoitti: ”Kuka saa nousta Kaikkein Korkeimpien vuorelle? Kuka saa seistä tässä pyhässä paikassa? Se, jolla on tabrattomat kädet ja puhdas sydän, se, joka ei ole kohottanut sieluaan turhuuteen eikä lausunut petollista valaa.” Tässä pyhätössä Kaikkein Korkeimmat johtavat joka kymmenentenä päivänä, lepopäivänä, kaikkia edentia-laisia Korkeimman Jumalan palvovassa mietiskelyssä.[43:6.3]

Konstellaatioharjoittelun merkitys

Selostus konstellaation päämajasta ja sen ihanuuksista on niin kaukana kuolevaisen olennon kokemusmaailmasta, että sen sisäistäminen mielikuviksi aineelliselle mielelle alkaa olla jo unenomaista. Ja tämä kertomus on vasta universuminousun alkuvaiheen

jälkeen juuri seuraavalle tasanteelle kuuluvaa kuvausta. Matkatessamme Urantialta kuoleman laakson kautta ylösnousemuksen jälkeiseen elämään mansionmaailmoihin ja ne läpikäytyämme tulemme Jerusemin kansalaisiksi. Tällöin olemme puhdistettuja pedon merkeistä ja yleensä fuusioituneita Ajatussuuntaajamme kanssa. Tietyn oleskelujakson jälkeen saamme lähtöluvan konstellaatiosiirrolle ja sen kaikki 71 siirtymäkulttuurin morontiamailmaa ja vastaavaa määrää muodonvaihdosta läpikäytyämme saavutamme Edentian kansalaisuuden.

Koko konstellaatiovaihetta leimaa nousevien pyhiinvaeltajien yhteisöllisyyden ja sosiaalistumisen taitojen kehittäminen sellaiselle tasolle, että voimme luonnollisella tavalla elää kehittävässä vuorovaikutuksessa keskenämme ja meitä opastavien lukuisien erilaisten olentoyhteisöjen kanssa. Tämä on välttämätöntä seuraavaa hengellisyyden kehittymisen jaksoa varten paikallisuniversumin koulutusmaailmoissa.

Viite:

Urantia-kirja, erityisesti luku 43

Ilta Visavuoressa 29.6.2013

Keskikesän lauantai-ilta sai ohjelmalliset puitteensa Emil Wikström museotalossa, johon Irmeli Ivalo-Sjölie oli kutsunut joukon Urantia lukijoita puolisoineen viettämään rentoa kesäistä iltaa hyvän illallisen ja seurustelun merkeissä. Mukana oli myös amerikanvieras Rodney Holland, Pohjois Texasin Urantia Societyn puheenjohtaja, edustaen toista Urantia-lukijajärjestöä Fellowshipiä. Rod oli tullut Suomeen Irmelin kutsumana tutustumaan paikallisiin lukijoihin ja suomalaiseseen kulttuuriin. Kävi ilmi, että häneltä löytyi myös suomalaisia sukujuuria Pohjanmaalta muutaman polven takaa, joten yhteistä keskusteltavaa löytyi myös su-

kututkimuksen alueelta. Monelle kävijälle tuttu Emil Wikströmin taiteilijajatalo tuntui taas kuin uudelta kokemukselta, joka toi tuulahduksen suomalaiskansallisesta kuvanveiston kultakaudesta sadan vuoden takaa. EW:n tunnettuja töitä ovat paitsi museossa nähtävissä olevat teokset, mm. Kansallismuseon edessä oleva Graniittikarhu ja Helsingin asemarakennuksen Lyhdynkantajat eli Kivimiehet joita VR käyttää mainoksissaan. Kesäillan ohjelmaan sisältyi myös letkajenkan opettelua ulkomaanvieraalle ja yhteislaulua väliajalla. Kiitokset Irmelille virkistävän tilaisuuden emännyydestä.

Perti Leinonen

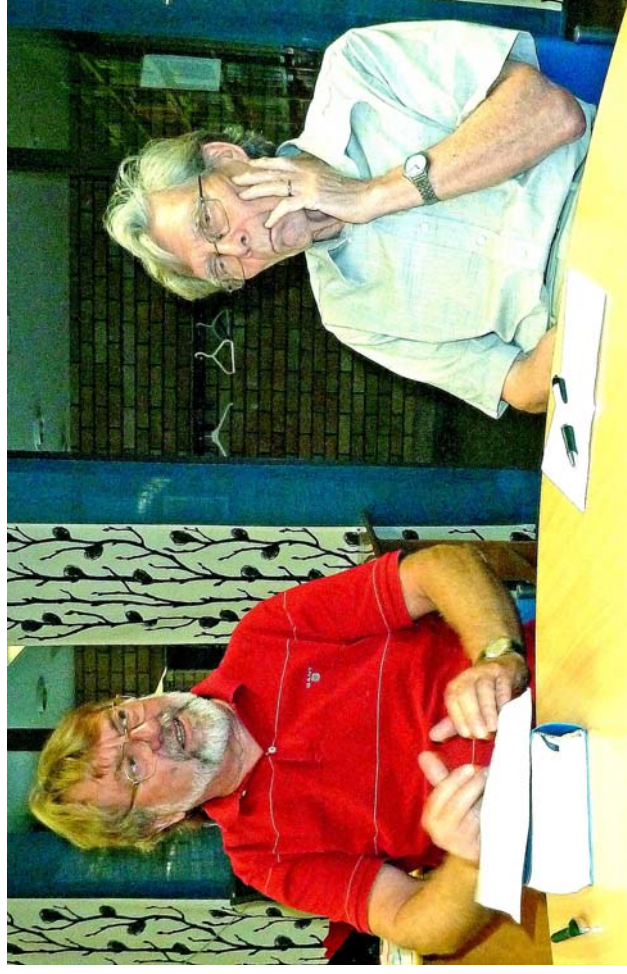
Lukijapäivät Alkio-Opistolla 16.8-18.8.2013

Kesätapaaminen oli nyt elokuussa ja ilman vuosikokousta, joka pidettiin jo kesäkuussa Helsingissä. Teemana oli ”Jeesuksen elämän alkutaipale planeetallamme”. Juhlimme hänen syntymänsä muistoa koskettavalla yhteisellä muistoaterialla. Jeesuksen syntymä on ilmoitettu tapahtuneen vuonna 7 eKr elokuun 21 päivänä, keskipäivän aikaan. Siten syntymäajankohdasta on kulunut 2019 - vuotta. Esitelmöitsijät Osmo Saarela ja Eija Piililä olivat löytäneet kiinnostavia tapahtumia Jeesuksen lapsuudesta, nuoruudesta kuin varhaismiehuudestakin. Raamatun lukijoille on tuntematonta Jeesuksen elämä kolmestatoista ikävuodesta aina julkisen toiminnan alkuun asti. Tämä puoli on raportoitu tarkasti Urantia-kirjan neljännessä osassa. Tätä tuntematonta puolta valotti myös Risto Mäntynen esitelmässään ”Jeesuksen matkassa Roomassa”, johon hän oli kerännyt runsaan kuvamateriaalin ja kulkureitin Palestiinasta Välimeren eteläreunaa pitkin Roomaan. Poikkeaminen jopa Alpeille ja sieltä Kreikan kautta Turkkiin, Syyrian läpi Persialahden rannalle Charax:n kaupunkiin, jossa hän hyvästeli intialaisen kauppiaan Gonodin ja poikansa Ganidin, jonka kotiopettajana Jeesus oli toiminut kiertomatkan aikana. Matka alkoi 26 huhtikuuta vuonna 22 jKr. ja päättyi 10 joulukuuta vuonna 23 jKr. Päivien lopuksi Joel Rehnström esitelmöi aiheesta ”Maailman uskonnot ja niiden myö-

hempi kehitys”. Vaikuttavan laaja aihe, jonka pohjalta pohdimme pienryhmissä Urantia ilmoituksen suhdetta omaan uskonnolliseen taustaamme ja miten yksilöinä ja ryhmänä voimme edistää ilmoituksen yhdistymistä nykyisiin uskonnollisiin suuntiin.

Päivien musiikillisesta annista vastasivat vaikuttavalla tavalla Osmo Saarela (piano) ja Henrik Perelló (viulu).

Pertti Leinonen

Knut Bjerge Norjasta ja Joel Rehnström

Toimituksen palsta

Esitelmätilaisuudet Helsingissä ja Tampereella

1. Helsingissä

Esitelmät ovat Helsingin kantakaupungissa, osoitteessa Rajatiedon Keskus, Uudenmaankatu 33, Helsinki. Tässä on myös [kartta](#).

Esitelmät ovat lauantaisin klo 14:30 - 17:00. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

Esitelmät syksy 2013:

- **La 5.10.2013: Kalevi Krekilä ja Raimo Kujala (Ajattelu ry.) Aihe:** Miksi Elän – kirjan esittelyä Urantia-ilmoituksen tulkitsijana
- **La 9.11.2013: Martti Vanninen ja Pertti Leinonen Aihe:** *Urantia-kirjan* kosmologiaa, osa V - Superuniversumi
- **La 14.12.2013: Martti Vanninen ja Pertti Leinonen Aihe:** *Urantia-kirjan* kosmologiaa, osa VI - Havona ja Paratiisi

2. Tampereella

Osoite Hannulankatu 1 c, 33580 Tampere. Tässä myös [kartta](#).

Esitelmät alkavat lauantaisin klo 14:00. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

Esitelmät syksy 2013: Ilmoitetaan myöhemmin

Seura osallistuu vuonna 2013 seuraaviin tilaisuuksiin:

Hengen ja Tiedon messut Helsingissä 12.-13.10.2013

Kirjat kesähintaan, 15.9.2013 saakka!

Urantia-säätiön Suomen toimisto myy varastossaan olevia tuotteita kaikki 20% alennuksella.

Lisäksi vain suomenkielisissä *Urantia-kirjoissa* on erillinen tarjous, jos määrä on vähintään 5 kpl:

- *Urantia-kirja*, kovakantinen: 5 kpl, yht. 100,- €(+ postimaksu)
- * *Urantia-kirja*, pehmeäkantinen: 5 kpl, yht. 62,50 €(+ postimaksu)

Tiedustelut ja tilaukset syyskuun 15 päivään mennessä osoitteella:

Urantia-säätiön Suomen-toimisto
Sivurinne 1A, 01840 KLAUKKALA
Puh: (09) 879 4351, 040 8301200
Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi
Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Urantia-säätiön pankkitili Suomessa:
Danske-Bank
IBAN: FI91 8000 1270 1608 73
BIC-code: DABAFIHH

Kansainvälinen Urantia-konferenssi järjestetään ensi kesänä Berliinissä, 21.–24.8.2014.

Internetin *Urantia-kirja* -koulu aloittaa syyslukukauden uudistunein menetelmin.
Jos olet kiinnostunut opiskelemaan niin ilmoita kiinnostuksesi alue ja lähetä viestisi osoitteeseen lukupiiri@urantia.fi

Hallitus ja komiteat

Tapio Talvitie, puheenjohtaja
Puh. 050 332 2739

Makaksentie 10, 02750 ESPOO
puheenjohtaja@urantia.fi

Risto Mäntynen, varapuheenjohtaja
Puh. 050 390 3040

HELSINKI
varapuheenjohtaja@urantia.fi

Tuula Laine, sihteeri
Puh. 040 090 3295

Otakallio 1 C 22, 02150 ESPOO
sihteeri@urantia.fi

Anja Vuori, rahastonhoitaja
Puh. 040 748 4289

RAUMA
rahastonhoitaja@urantia.fi

Helena Juola, jäsenkomitean pj.
Puh. 050 530 7785

ESPOO
jasenkomitea-pj@urantia.fi

Martti Vanninen, julkaisukomitean pj.
Puh. 040 727 8714

ESPOO
julkaisukomitea-pj@urantia.fi

Erja Kalenius, koulutuskomitean pj.
Puh. 040 705 5572

TAMPERE
koulutuskomitea-pj@urantia.fi

Raimo Ala-Hynnälä, konferenssikomitean pj.
Puh. 040 088 9732

JYVÄSKYLÄ
konferenssikomitea-pj@urantia.fi

Osmo Saarela, sähköisen viestinnän komitean pj.
Puh. 0400 81 5379

SIPOO
internetpalvelut-pj@urantia.fi

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdysseurana. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Pyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitean puheenjohtajalle: koulutuskomitea-pj@urantia.fi.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan, mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsinki–Helsingfors

Helsingin opintoryhmä kokoontuu 21.8.2013 alkaen keskiviikkoisin parillisina viikkoina klo 17.00 osoitteessa Uudenmaankatu 33. Käsittelemme *Urantia-kirjan* IV osaa. Uudet lukijat tervetulleita. Yhteyshenkilö: *Helena Juola*, puh. 050 5307785. (s-posti: [Helena Juola](mailto:Helena.Juola)).

Espoo

Espoon keskustan opintopiiri (ent. Kaukalahden opintopiiri) kokoon-

tuu lauantaisin klo 10–12 Villa Apteekin yläsalissa. Osoite: Pappilantie 5, 02770 ESPOO.

Pentti Lehtelä, puh. 040 060 9790
(pentti.lehtela@pp1.inet.fi)

Pertti Leinonen, puh. 050 041 6336
(tmi.leinonen@kolumbus.fi)

Martti Vanninen, puh. 040 727 8714
(martti.vanninen@kolumbus.fi).

Hyvinkää

Lisätietoja:

Kari Haavisto, puh. 040 507 3048
(kari.haavisto@pp.inet.fi).

Jyväskylä

Lisätietoja: *Raimo Ala-Hynnilä*,
puh. 040 088 9732
(gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Lisätietoja: *Juhani Leino*,
(juhanileino6@gmail.com).

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*,
puh. 044 078 4155.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja
Tuula Parviainen, Lamminraitti 12
as. 7, 16900 LAMMI,
puh. (03) 674 3226.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Kuusitie 9 A 7, 37500 LEMPÄÄLÄ, puh. 050 595 1942
(kalle.krekila@gmail.com).

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kasarmintie 20 A 84, 90100 OULU, puh. 040 502 6604
(reijo.hamari@luukku.com).

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, RAUMA, puh. 040 748 4289
(anja.m.vuori@gmail.com).

Tampere

Ryhmä kokoontuu parillisina keskiviikkoina Metsossa. Lisätietoja: *Kari Kippo*, puh. 050 327 1045
(kr.kippo@pp.inet.fi).

Turku

Ryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. 050 540 4582
(tapio.pulli@kolumbus.fi).

Stockholm, Sverige

Urantia-träffen i Stockholm på jämna veckors lördagar kl. 14.00.
Ring Riitta +467 3758 2458

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 626 792 501.

Itella Green